

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAIA

**XLVII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per
Descripció ---- XXVII Intersocial**

6 de Març de 2005

**Passeig Marítim – San Cristòfol – La Muntanyeta
– Parany de les Mesquites – Mas Pasqualí –
Miralpeix – Can Girona – L' Autòdrom – El
Vinyet – L'Atlàntida Les Coves de Sitges – Els
Colls – Xalet de la sal – La Farola – Pòsit de
Pescadors (Casa del Mar)**

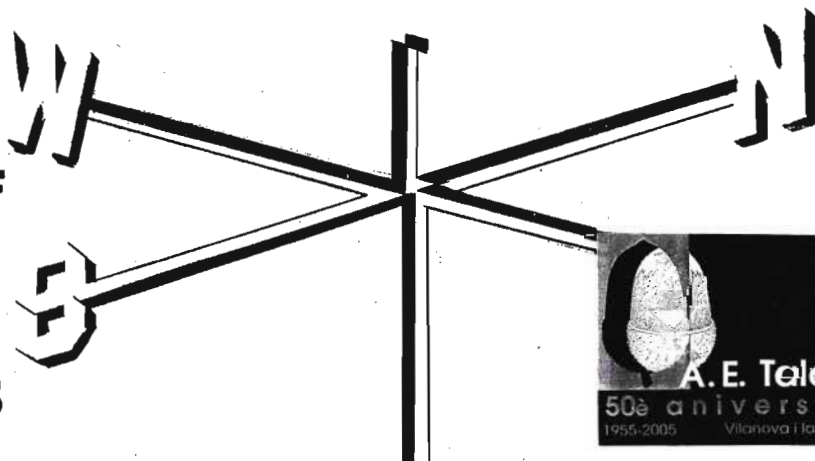
Comarca: Garraf

47A MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

SORTIDA: VILANOVA I LA GELTRÚ

COMARCA: EL GARRAF

6 DE MARÇ DEL 2005

**VII COPA CATALANA DE MARXES TÈCNIQUES
REGULADES**

Federació d'Entitats
Excursionistes de Catalunya
Federació Catalana d'Alpinisme i Escalada

L'anella verda

COMITÈ CATALÀ DE MARXES

TEL. 93 893 12 57 - <http://www.geocities.com/aetalaia> - E-mail: aetalaia@suport.org

EN CONVENI AMB:

AMB EL SUPORT DE:

AJUNTAMENT DE
VILANOVA I LA GELTRÚ

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Secretaria General de l'Esport

"la Caixa"

47a MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

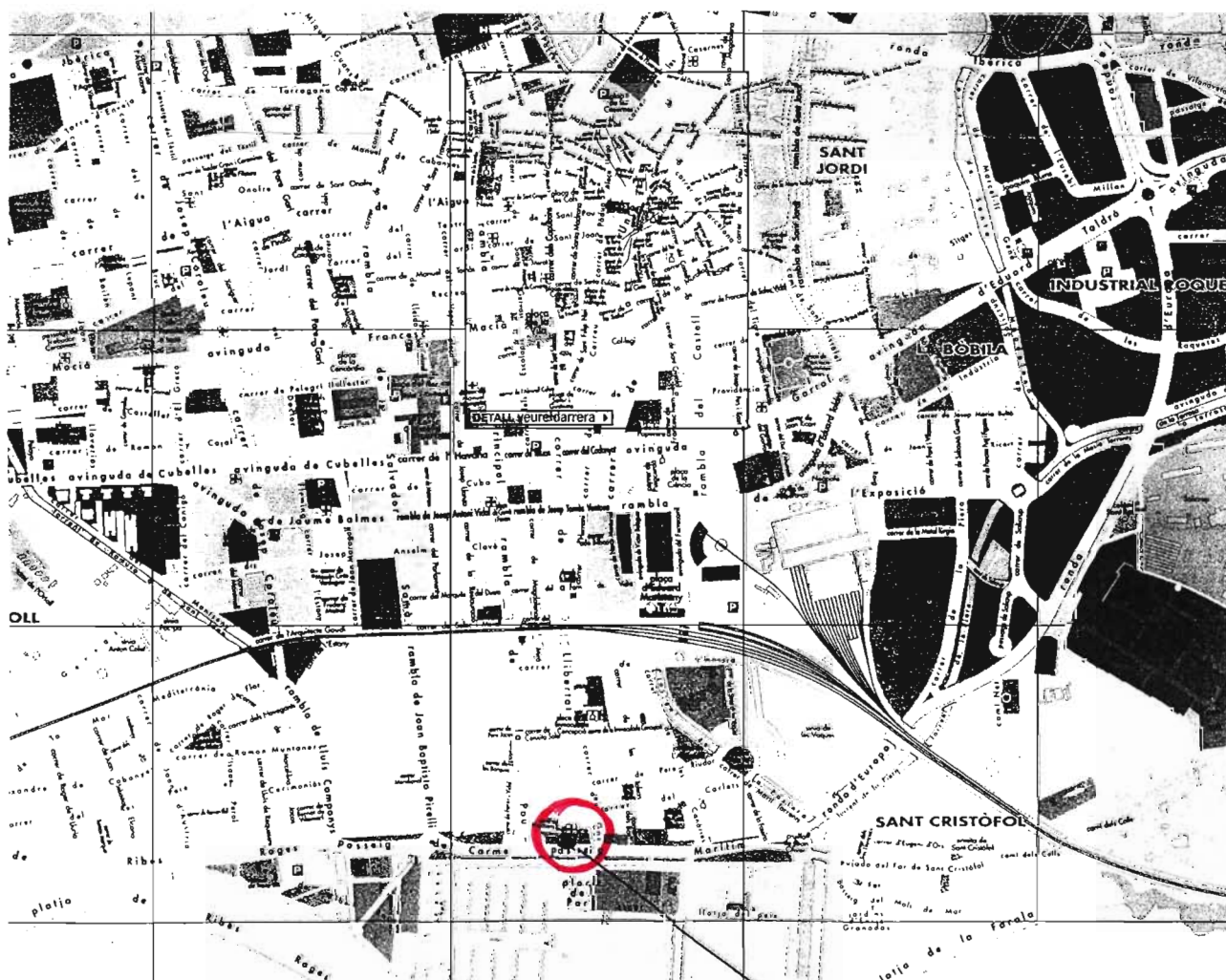
Comarca del Garraf

6 de març del 2005

SORTIDA : Vilanova i la Geltrú
A. E. TALAIA – VILANOVA I LA GELTRÚ

TEL. 93 893 12 57 – <http://www.geocities.com/aetalaia> - c/e: aetalaia @suport.org

**VII COPA CATALANA DE MARXES TÈCNIQUES
REGULADES**

Accés a la sortida de Vilanova

Agrupació Excursionista Talaia

Carrer Comerç, 4
08800-VILANOVA I LA GELTRÚ
Telèfon 93-8931257
Fax 938145382
www.geocities.com/aetalaia

6 de MARÇ de 2005

XLVII MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

COMARCA DEL GARRAF

REGLAMENT

**VII COPA CATALANA DE MARXES TÈCNIQUES
REGULADES**

REGLAMENT

L'AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAIA organitza la XLVII Marxa d'Orientació per Descripció, puntuable per a la VII COPA CATALANA DE MARXES TÈCNIQUES REGULADES.

INSCRIPCIONS

Podran participar a la Marxa tots els socis d'entitats amb llicència de l'any en curs expedida per la FEEC, els posseïdors de llicència de la FEDME o d'altres federacions de muntanya estrangeres adherides a la UIAA, encara que no puntuaran per la Copa, els posseïdors de llicències de Federacions amb conveni de reciprocitat amb la FEEC, encara que no puntuaran per la Copa, i els menors de 17 anys que pertanyin a una entitat associada al moviment Azimut. Per tot aquell participant que no s'ajusti a les condicions anteriors, la organització emetrà una llicència temporal de la FEEC, amb validesa pel que duri la prova, encara que no puntuant per la Copa.

Els equips estaran formats per a dues persones, en el cas que un dels components sigui menor de 14 anys l'altre haurà de ser un adult.

Les inscripcions es podran fer al local social de la Talaia, carrer Comerç 4 de Vilanova i la Geltrú, del 21 de febrer al 4 de març de 2005 cada dia de dilluns a divendres de 8 a 10 del vespre. També s'acceptaran les inscripcions fetes per telèfon o per fax.

A continuació de la sortida del darrer equip participant a la VII Copa Catalana de Marxes Tècniques Regulades i després d'un període de temps adequat, es donarà sortida a tots els equips que no participin en aquesta, als quals no s'exigirà la Llicència Federativa, encara que és aconsellable que la posseeixin. Aquests equips tindran una classificació pròpia. Els drets d'inscripció seran de 12 euros pels socis de l'A.E. Talaia, pels posseïdors de la llicència de la FEEC o de llicència de federació amb conveni de reciprocitat amb la FEEC, i pels menors de 17 anys que pertanyin a una entitat associada al moviment Azimut, i de 15 euros per la resta (no està inclòs el cos de la llicència temporal de la FEEC).

L'organització oferirà l'esmorzar a tots els marxadors.

SORTIDA

La sortida serà en el passeig Marítim de Vilanova i la Geltrú, al capdavall de la rambla de la Pau. El primer equip sortirà a les 8 del matí. Si algun equip es presenta amb retard respecte a l'hora que se li havia assignat, se li donarà l'ordre de sortida que determini l'organització.

L'equip organitzador de la marxa de l'A.E. Talaia podrà decidir sobre qualsevol contratemps que pugui esdevenir a la sortida, si s'escau, l'endarreriment horari, l'ajornament o fins i tot la suspensió de la marxa per causes de força major, circumstàncies que seran comunicades a tots els participants amb la major agilitat possible.

EQUIPS

Tots els marxadors hauran de dur motxilla i el distintiu d'identificació que els correspongui, sempre en lloc visible. Un cop formalitzada la inscripció només es podrà canviar un component de l'equip abans de la sortida, si prèviament es comunica a l'organització i aquesta accepta el canvi.

DOCUMENTACIÓ

El dia 5 de març, després del sorteig es lliurarà als representants de cada entitat la documentació i els distintius d'identificació corresponents als seus equips. Aquest

material també es podrà recollir abans de donar la sortida el dia de la Marxa. La documentació lliurada consistirà en :

1. Tots els fulls descriptius de l'itinerari.
2. El full de ruta on els controls puguin anotar-hi el temps de pas.
3. Un mapa de la zona.
4. El reglament de la Marxa
5. Dorsals d'identificació.
6. Taula de transformació horària.
7. Relat complementari, històrico-geogràfic, de la zona i l'itinerari seguit. (Es lliurarà a l'arribada).

PARADES

Les parades i el temps de descans vindran assenyalades en els mateixos fulls descriptius. A tots els controls sense parada de descans es concedeix un minut de neutralització per compensar la pèrdua de temps per marcar els horaris. En cap cas es concediran neutralitzacions extraordinàries de caràcter particular. Si cal, per al bon desenvolupament de la Marxa, l'Entitat organitzadora es reserva el dret d'alterar les ja previstes.

CONTROLS

A més del de sortida i del d'arribada, hi haurà uns controls identificats amb una lletra on s'anotarà l'hora de pas dels equips. N'hi haurà uns altres, anomenats de pas, dels quals no es donarà cap referència. Hom considera que aquests controls de pas no representen cap pèrdua de temps per als marxadors, i per tant no hi haurà cap minut de neutralització. Els controls faran l'anotació a mig minut vençut segons consta a la taula de transformació horària. El control no farà l'anotació mentre no hi siguin presents els dos components que formen l'equip. En els controls de pas no es marcarà el full de ruta si ja hi consta el pas per un control posterior. Els controls s'aniran tancant a mesura que l'equip escombra de l'organització hi arribi.

PENALITZACIONS

Cada mig minut d'avançament o de retard entre l'horari efectuat per l'equip i l'horari oficial es penalitzarà amb un punt. L'omissió d'un control de pas serà penalitzada amb deu punts. En el cas que algun marxador no porti motxilla, l'equip penalitzarà amb 10 punts.

DESQUALIFICACIONS

Serà motiu suficient de desqualificació :

1. Efectuar anotacions o esmenes en el full de ruta.
2. Alterar la composició de l'equip durant la Marxa.
3. No passar per un control dels identificats amb una lletra.
4. Realitzar el recorregut de la Marxa, total o parcial, abans de la sortida oficial de l'equip.
5. Canviar de lloc o amagar les marques posades per l'organització.
6. Portar objectes sorollosos que puguin molestar els altres participants.
7. Demostrar conducta incívica i produir danys a terceres persones, objectes o entorn.
8. Endarrerir-se fins ésser atrapat per l'equip escombra i donar mostres evidents de no tenir coneixement del punt de l'itinerari on s'està.

CLASSIFICACIÓ

La classificació s'establirà pel total de punts comptabilitzats a cada equip, de

menor a major. En cas d'empat obtindrà una millor classificació:

1. L'equip amb major nombre de controls realitzats amb el temps exacte.
2. L'equip que tingui més controls amb un punt
3. L'equip que tingui més controls amb dos punts i així successivament.

RECLAMACIONS

L'organització posarà a disposició de tots els participants el Llibre de reclamacions de la FEEC, únic vàlid. Les reclamacions seran resoltes, si s'escau, per un jurat format per un membre de la organització, un representant del comitè de marxes de la FEEC i un marxador escollit per sorteig, sent la decisió d'aquest inapel·lable.

Un cop acabada la marxa es confeccionarà una classificació provisional, i durant un període de quinze dies es podrà presentar reclamacions a aquesta que seran ateses per l'equip organitzador. Passat aquest període la classificació passarà a ser definitiva.

HORARI OFICIAL

Es farà públic un cop hagi arribat l'equip escombra. Havent-se fet públic l'horari oficial, no serà admesa cap reclamació sobre l'horari de pas anotat pels controls.

REPARTIMENT DE PREMIS

S'efectuarà un dissabte amb un màxim de quatre setmanes, un cop finalitzada la Marxa.

Es comunicarà a les entitats excursionistes federades participants el dia del repartiment, que aquest any s'efectuarà el 2 d'abril.

DISPOSICIONS FINALS

El mal temps no serà obstacle per a la celebració de la Marxa.

L'Agrupació Excursionista Talaia no es fa responsable de cap accident o danys que rebín o causin els participants, que no estigui inclosos a la llicència esportiva de la FEEC. Qualsevol altre cas no previst en aquest reglament serà resolt per l'equip organitzador de la marxa, el qual disposarà del suport tècnic d'algun membre del Comitè Català de Marxes.

El fet d'inscriures a la Marxa comporta l'acceptació del present Reglament.

Aquest reglament ha estat homologat pel Comitè Català de Marxes de la FEEC el dia 20 de desembre de 2004.

L'anella verda

Comitè Català de Marxes

En conveni amb:

Departament de Cultura
Secretaria General de l'Esport

Amb el suport de:

PLÀNOL DE LA XLVII MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

VII Copa Catalana de Marxes Tècniques Regulades

Comarca del Garraf

6 de març del 2005

Organitzada per l'AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAIA - Vilanova i la Geltrú

La punta Raldiris des del segon túnel

**Federació d'Entitats
Excursionistes de Catalunya**
Federació Catalana d'Alpinisme i Escalada

L'anella verda

COMITÈ CATALÀ DE MARXES

En conveni amb:

AJUNTAMENT DE
VILANOVA I LA GELTRÚ

**Consell Català
de l'Esport**

 Generalitat
de Catalunya

Amb el suport de:

"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

XLVII MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

VII Copa Catalana de Marxes Tècniques Regulades
Comarca del Garraf 6 de març del 2005

DESCRIPCIÓ DE L'ITINERARI DE LA SORTIDA A L'ARRIBADA

Notes:

- 1) Els senyals de confirmació de l'itinerari són unes cintes de colors verd i vermell.
- 2) Cal tenir en compte les mitjanes horàries, diferents de control a control, i el temps de descans, tot indicat al final dels fulls de descripció.

La Marxa s'inicia davant la façana de la Casa del Mar al Passeig Marítim. Per un lateral enfilem un carreró en direcció a una propera Rambla; quan hi arribem girem a l'esquerra i ens apropem a un monument dedicat a Francesc Macià; hi passem pel costat, travessem la calçada del Passeig Marítim pel pas de vianants, girem a l'esquerra i seguim paral·lels al mar, en direcció est, pel camí de vianants i carril bici, flanquejat de palmeres.

Al final del passeig arribem a la confluència de dos torrents i la creuem per damunt un pont. A la dreta, el mar; al davant, un Far. Continuem endavant en el sentit que portàvem entremig de bonics xalets. A l'esquerra veurem una ermita dedicada a un sant i, adossada, la casa que havia estat residència d'un famós escriptor. En algun punt veurem senyals del sender de GR (colors blanc i vermell). A la dreta ens queden encara els darrers xalets i a l'esquerra una esplanada amb la vista de Vilanova i muntanyes més properes.

Arribem a l'alçada d'un pont sobre la via del ferrocarril i el creuem, passant així a l'altra banda, per continuar pel costat d'un mur farcit de grafitis per a tots els gustos i colors. Després de les pintades ve un mur de pedra i altres que tanquen unes finques. Més endavant deixem un camí a dreta i esquerra i continuem pel més antic, que es fa una mica pujador. Anem paral·lels a una línia elèctrica que tenim a la dreta. El camí esdevé més malmès i pedregós. Els pals de la línia elèctrica ens queden ara a l'esquerra.

Deixem un corriol a l'esquerra, al costat d'un pal. En un revolt, deixem un camí també a l'esquerra, ample, que baixa, i continuem ascendint. Passem entremig d'uns pilars. Continuem pel mateix camí i deixem a la dreta uns segons pilars. Arribem a una cruïlla de pistes amb una torre de línia elèctrica a l'esquerra.

Creuem les pistes en direcció a un proper bosquet, en sentit ascendent. Entremig dels pins enfilem un corriol a l'inici del qual veiem, a la dreta, una gran fita de pedra que indica la partió de termes municipals. El corriol és carener i puja suaument. A dreta i esquerra veiem molts habitatges nous i alguns encara en construcció. Darrere nostre ens queda la panoràmica de la població que acabem de deixar; a la dreta, el mar.

El senderó va a sortir a un camí ample carener i seguim aquest durant un tram fins a un revolt a la dreta, per tornar a enllaçar, per l'esquerra, amb el mateix senderó també carener que havíem deixat. Tot seguit creuem un camí transversal i continuem endavant.

El sender s'eixampla fins que desemboca als carrers d'una urbanització. Arribem a l'últim edifici d'apartaments, el voregem deixant-lo a la dreta, i baixem per pista cimentada entremig de marges de pedra. En finalitzar els marges continuem pel costat d'alta i espessa vegetació a l'esquerra, paral·lels a un carrer de la urbanització.

Arribem a una rotonda i la travessem en direcció a la dreta seguint una branca pujadora. Enfront mateix del primer carrer que trobem a l'esquerra, girem a la dreta i entrem novament al bosc per sender un xic confús que planeja. Pocs metres més endavant, a la vista d'un pou a la dreta, torcem en un gir d'uns 90° cap a l'esquerra; el corriol es fa més pujador. Veiem algun senyal de color verd. Anem pel camí més ample i fressat, que poc després planeja.

En arribar a una cruïlla agafem la branca esquerra, més pedregosa, però aviat la deixem i desviem cap a la dreta seguint un senderó més boscós. Continuem trobant algun senyal de color verd.

El sender desemboca en un antic camí de carro i continuem en el sentit que portàvem per aquest camí ample, deixant a l'esquerra una fita i l'inici d'un corriol. Àmplia visió a l'esquerra de les muntanyes properes i la torre d'un antic far. Anem en direcció a una propera torre de línia elèctrica; el camí segueix el traçat d'aquesta línia.

A prop d'una altra torre, quan el camí es bifurca, deixem el que seguíem i una altra branca a la dreta, i girem a l'esquerra, encetant el corriol més marcat entre el bosc, que decanta cap a l'esquerra i planeja. Aquest corriol, boscós i ombrívol, baixa de seguida ben decidit saltant alguns marges i fent zigzagues. Cal estar atent als senyals de l'organització.

Desemboquem a un corriol més ample i el seguim alguns metres a l'esquerra; tot seguit el deixem i continuem a la dreta per senderó més embrossat. A continuació passem pel costat d'un garrofer de troncs retorçats.

Tornem a fer cap a un camí més ample, davant unes vinyes, i torcem a l'esquerra. Passem pel costat d'un altre garrofer. El camí es fa més ample i ascendent. A la dreta deixem l'inici d'un camí que va a una propera cabana ('mulassa' per als vilanovins) i unes vinyes. Continuem trobant senyals de color verd. A la dreta veiem conreu de vinya i alguns camins que hi menen. Nosaltres continuem una estona planejant o ascendint lleugerament per camí ample. En un revolt rocós, deixem una branca més marcada a la dreta que va en direcció a una vinya.

Més endavant el camí gira i enfilem de dret a una masia, pintada de blanc, que ja havíem distingit fa un moment, havent deixat a l'esquerra els carrers i cases d'una urbanització.

Passem per davant la façana principal del mas i el voregem; a la dreta deixem uns garatges i a l'esquerra un camí pujador, i continuem per un camí de carro, herbós i descendent. Passem pel costat d'un tram d'horta i conreu de vinya. Quan el camí descriu un gir a l'esquerra, nosaltres el deixem per continuar ara entre vinyes. Poc més endavant tenim a la dreta vegetació de bardissa.

El camí que seguim a ran de vinya en un punt descriu un lleuger revolt cap a l'esquerra; a escassos metres passat el revolt, deixem el camí per girar a la dreta i enfilem un caminó confús i pedregós bosc amunt. Enllacem amb un corriol lateral una mica més marcat, que continua sent pujador; després, en una petita clariana, es fa una mica més ample i deixem una branca pujadora a l'esquerra.

Enllacem amb un camí, més ample i no tan pedregós, i seguim pujant en direcció a l'esquerra; després esdevé força més ample i planeja.

Arribem a una àmplia bifurcació de camins, amb molt bona vista, i girem marcadament a la dreta seguint un camí de pedra i rocallsos, flanquejat de vegetació atapeïda, típicament garrafenca; al cap d'una estona de recorregut deixem una branca de camí, ampla, a la dreta, i continuem pel camí també ample i boscós, amb uns trams ben ombrívols.

Arribats a una clariana entre el bosc podem albirar la torre d'un antic far d'aviació que no ens queda lluny i també la silueta d'una ermita. A la dreta veiem unes grans edificacions que malauradament –al nostre gust– malmeten l'entorn paisatgístic. Deixem algunes branques laterals de camí i continuem en el mateix sentit que portàvem per camí feréstec i boscós, ara planer, ara ascendent, entre rasclers i rocallsos.

Arribem al costat de les restes de l'antic far esmentat (observarem que es tracta d'una torre escacada) i el deixem a l'esquerra tot davallant per un corriol fins arribar al davant d'una ermita en ruïnes. (Bonica panoràmica sobre la costa si ens sabem absteure de la visió del desastre del munt de noves edificacions que la malmeten).

Continuem a ran d'un lateral de l'ermita, que ens queda a la dreta, i immediatament la deixem darrere nostre per remuntar un corriol rocallós fins arribar novament just al costat del far, que deixem a l'esquerra, i seguim avançant ara per un camí pedregós i baixador de cara a muntanya.

Cruïlla de camins; agafem la branca esquerra, pujadora. Passem a frec de les ruïnes d'un històric castell de la contrada (en aquest punt el marxador disposa de 2 MINUTS de temps neutralitzat per observar l'indret).

Passades les ruïnes el camí es fa baixador i a estones planeja, entremig del bosc. Seguirem aquest ben fressat camí rebutjant alguns branquillons de camins laterals.

Al cap d'una estona de descens de notable pendent entre rocallsos, arribem a una petita clariana on hi ha un corriol a l'esquerra pujador i un altre, a la dreta, aquest lleugerament baixador i herbós, que agafarem; després el terra és de pinassa.

Sortim a camp obert. Vista sobre una propera masia i camps conreats. Seguim fent camí tot davallant per l'esquerra d'unes canonades i després travessem en diagonal entre uns coberts del proper mas que ens queden a l'esquerra i uns margallons i garrofers a la dreta fins a fer cap a una pista davant d'una gran bassa al costat del mas.

Resseguim l'ampla pista passant ara per davant la part antiga del mas i entremig d'unes fileres de xiprers.

Arribem a una carretera i ens decanem un xic a la dreta per travessar-la tot seguit anant molt en compte amb el trànsit. (Els marxadors disposen aquí de 2 MINUTS de temps neutralitzat per poder creuar sense pressa ni perill).

Un cop a l'altra banda es continua el recorregut per camí de terra, ample. Davant hi ha unes cases. Creuem un camí transversal i una riera (habitualment eixuta).

Creuada la riera desviem a la dreta. A l'esquerra ens queden els darreres d'unes edificacions mig desmantellades que corresponen a les antigues tribunes del circuit d'un autòdrom ja fa molts anys en desús. Més endavant, també a l'esquerra, els murs de tanca d'algunes masies i la sortida d'una torrentera. El camí és planer, herbós, i passa pel costat d'arbres fruiters. Més endavant veiem un altre pas, aquest apte per a vehicles, un transformador i les inclinades parets del circuit de l'autòdrom.

Davant una torre metàl·lica, el camí tomba cap a la dreta i nosaltres el deixem i girem a l'esquerra per resseguir la vora d'un camp erm. A la dreta ens queden uns garrofers i una raseta. Veiem un pou amb una tapa protectora a l'esquerra. El sender es fa pujador. Deixem una branca ampla de camí de rocallís, a l'esquerra, i continuem pujant per corriol estret, que aviat s'eixampla i desemboca a una pista força ampla al costat d'unes edificacions. Creuem i passem a una vorera molt ampla.

Sense perdre l'orientació que portàvem, seguim endavant davallant per un carrer cimentat i pel costat d'uns barracons escolars. Creuem un pas zebra i continuem descendint pel mateix carrer cimentat. Tornem a travessar un carrer i continuem avall per la vorera esquerra.

Creuem novament un carrer per l'esquerra d'una rotonda i continuem baixant fins a un pas sota la via del tren i carretera. A la sortida del pas subterrani i sense deixar la mateixa vorera, girem a l'esquerra pel primer carrer que trobem i no el deixem fins arribar al costat d'un santuari.

Continuem el recorregut passant per davant la façana principal del santuari i vorejant-lo. Veiem un petit porxo i cisterna. Deixem el santuari enrere i continuem vora un marge, laterals a una carretera. Travessem algun carrer i després passem per damunt el pas sobre la via. Continuem endavant. Veiem algun pal senyalitzat amb colors verd i blanc. La carretera se separa, ara més enlairada, a la dreta.

Sense perdre el mateix sentit d'orientació que portàvem i durant una bona estona, anem deixant a l'esquerra diversos carrers que porten noms d'artistes, poetes, personatges coneguts. Més endavant passem pel costat del reixat que tanca uns camps de golf. A la dreta veiem un pont per sobre el qual hi passa la via del ferrocarril.

Seguim endavant pel costat de terrenys de golf fins que al cap de més estona anem a sortir a la vora del mar, gairebé a trenc d'onada. La pista asfaltada descriu un gir cap a la dreta i l'anem seguint, doncs, paral·lels a la riba amuntegada de còdols, enfilant de dret cap a unes instal·lacions que es veuen a ran de mar. Mentre caminem podem distingir, llunyans i enlairats, a la dreta, la torre del far i l'ermita que hem deixat fa una estona.

Passem pel costat de les edificacions esmentades –una discoteca d'anomenada-. Continuem endavant i deixem ara a l'esquerra les instal·lacions d'una depuradora. També a l'esquerra tenim un transformador; hi passem molt arran i enfilem amunt per camí ample, de pedra i rocallís, rebutjant algun corriol lateral que s'apropa més al mar.

El camí dibuixa alguna giragonsa, tot ascendint, a prop de la via del tren. Veiem algun senyal de sender de GR. A la dreta tenim les dues boques d'un túnel. El nostre camí, pedregós i abrupte, transcorre enlairat sobre la rocosa costa per un tram molt pintoresc.

Continuem veient senyals de GR i algun rètol indicador d'itineraris de curt recorregut de la contrada. Deixem el camí que segueix ran de costa i travessem cap a la dreta per damunt el túnel. Immediatament trobem un entreforc de camins i continuem per la branca esquerra, descendent, i deixant els camins que transcorren més a frec de la trinxera de la via del tren, que ens queda ara a l'esquerra, a un nivell bastant més baix. Seguim el camí més fressat endinsant-nos en un bosquet bastant atapeït.

El sender s'atansa per uns instants a la via però se'n separa altra vegada per remuntar un corriol pedregós i ample paral·lel al traçat d'una línia telefònica. Des d'aquest punt enlairat podem gaudir de boniques vistes del tram de la costa del Garraf que abasta els termes de tres municipis. El camí descendeix una mica, es bifurca, i ens endinsem per la dreta cap al vessant de muntanya.

Continuem una certa estona per ample camí prescindint d'alguns de laterals que veiem. A la dreta podrem observar, més endavant, uns marges terrosos i profundes cavitats. També a la dreta, en una clariana, veurem restes d'una cisterna; en aquest punt deixem una branca ampla de camí, que continua recte, i nosaltres, fent una giragonsa, anem cap a l'esquerra, també per camí força ample, cara sud.

Als pocs metres deixem aquest ample camí i ens endinsem a l'esquerra, per un corriol boscós flanquejat de pins i mata. El sender transcorre pel punt més enlairat sempre a ran d'una ampla barrancada boscosa que tenim a l'esquerra.

Anem a sortir a un ample camí i el creuem apropant-nos altra volta a la via del ferrocarril, i continuem paral·lels enlairats sobre aquesta i arrambats al mur tallat i rocós de la dreta. Davant nostre les dues boques d'un altre túnel i la vista de més caletes.

El camí dibuixa un revolt i s'eixampla cap a la dreta; passem per sota una línia de telèfon, encarats novament a muntanya, per camí ample i pedregós. Pocs metres més endavant deixem l'ample camí i tornem a endinsar-nos per corriol boscós i estret a l'esquerra, a frec d'un marge. Poc més endavant hi ha una bifurcació de senderons una mica confusos; cal agafar el de la dreta, més fressat, rocallós i clarament pujador.

Anem a sortir altra vegada a un camí molt ample; seguim cap a l'esquerra,

direcció sud-oest. Arribem a una àmplia cruïlla de camins on un pal amb rètols ens indica bastants itineraris, nosaltres agafem la branca esquerra, que és planera i molt ampla. Més endavant trobem novament un entreforc de camins i agafem el situat més a la dreta, bastant descarnat i baixador. Magnífiques vistes, si tenim la sort d'un dia prou clar, d'altres cales i el proper port.

El camí va a sortir arran de la via, entre aquesta i el rocam. Ens separem aviat de la via i enfilem coster amunt passant pel costat de senyals de sender de GR. Sobretot en aquests trams recomanem de no acostar-se massa a la via ja que és una línia constantment transitada. Vista de cales idíl·liques, especialment en aquesta època de la nostra marxa, encara poc freqüentades o envaïdes de banyistes i nudistes.

Tornem a apropar-nos i a separar-nos de la via i remuntem el corriol paral·lel. Al costat nostre més caletes i, davant, per sobre les boques del proper túnel, una gran masia que dóna nom a aquest indret del terme vilanoví. Veiem senyals de GR.

A la vora del túnel, deixem el camí arran de via i ens desviem a l'esquerra per passar entre uns pilars d'entrada a la finca propera i pujar per uns alts graons de pedra fins arribar davant el gran mas.

Passem per davant els porxos i deixem el mas enrere per seguir cap a l'esquerra, per camí baixador i ample. A la dreta deixem el tall profund del traçat de la via del ferrocarril. Continuem per camí ample deixant algun corriol lateral.

Baixem tot suaument en direcció a un proper xalet sobre la roca i arran de mar. L'itinerari passa tocant una filferrada al costat de la via. Panoràmica sobre les darreres cales i la magnífica i extensa platja de sorra de llevant i un braç del port. On s'acaba el rocam i a l'inici d'aquesta platja podem veure restes d'un fortí.

Sense perdre la vista sobre la platja, l'estret corriol passa ara enlairat sobre el nivell d'aquesta, completament a ran de les parets dels xalets de la zona residencial. Passem de llarg unes escales que baixen a la platja; poc més endavant en deixem unes altres que pugen a un xalet i baixen a la sorra, i continuem endavant conservant el nivell arrambats a les parets dels xalets.

El corriol davalla finalment fins a trepitjar la sorra de la platja i continuem a frec de la paret de la dreta. Ens apropem a la gran finca que alberga el Far de Vilanova; a l'esquerra veiem les ruïnes de l'antic Molí de Mar, avui dia ja molt separat de l'aigua. Seguim per camí asfaltat vorejant el xalet on hi ha el Far i avui dia Museu del Mar.

Tornem a travessar el pont que ja coneixem sobre la desembocadura dels dos torrents. Creuem els passos zebra i continuem per passeig de sòl de grava flanquejat d'arbres. Arribats a un altre pas zebra, travessem la calçada enfront d'un Super situant-nos així a l'altra banda del passeig i continuem paral·lels a les cases de primera línia de mar. A l'esquerra veiem moltes embarcacions del port nàutic. Passades les instal·lacions d'un parc infantil, creuem un darrer pas zebra i arribem finalment davant la Casa del Mar on es dóna per acabada aquesta Marxa.

.....

Mitjanes horàries:

De la Sortida al Control A : $4,68 \text{ km/h} = 1,30 \text{ m/seg}$
Del Control A al Control B : $3,92 \text{ km/h} = 1,09 \text{ m/seg}$
Del Control B al Control C : $3,67 \text{ km/h} = 1,02 \text{ m/seg}$
Del Control C al Control D : $3,71 \text{ km/h} = 1,03 \text{ m/seg}$
Del Control D al Control E : $4,61 \text{ km/h} = 1,28 \text{ m/seg}$
Del Control E al Control F : $5,36 \text{ km/h} = 1,49 \text{ m/seg}$
Del Control F al Control G : $4,18 \text{ km/h} = 1,16 \text{ m/seg}$
Del Control G a l'Arribada : $4,75 \text{ km/h} = 1,32 \text{ m/seg}$

Altres dades a tenir en compte:

A la sortida i arribada hi ha un bar

Al Control B: 30 minuts de descans i esmorzar

Al Control C : 5 minuts de descans

Al Control E : 5 minuts de descans

Al Control G: 5 minuts de descans

Aigua per beure als controls D, E, F i G

Cal tenir en compte els controls de 2 minuts de temps neutralitzat indicats oportunament en la descripció a part del minut de neutralització que es concedeix, segons el reglament, en cada control sense parada de descans per marcar els horaris.

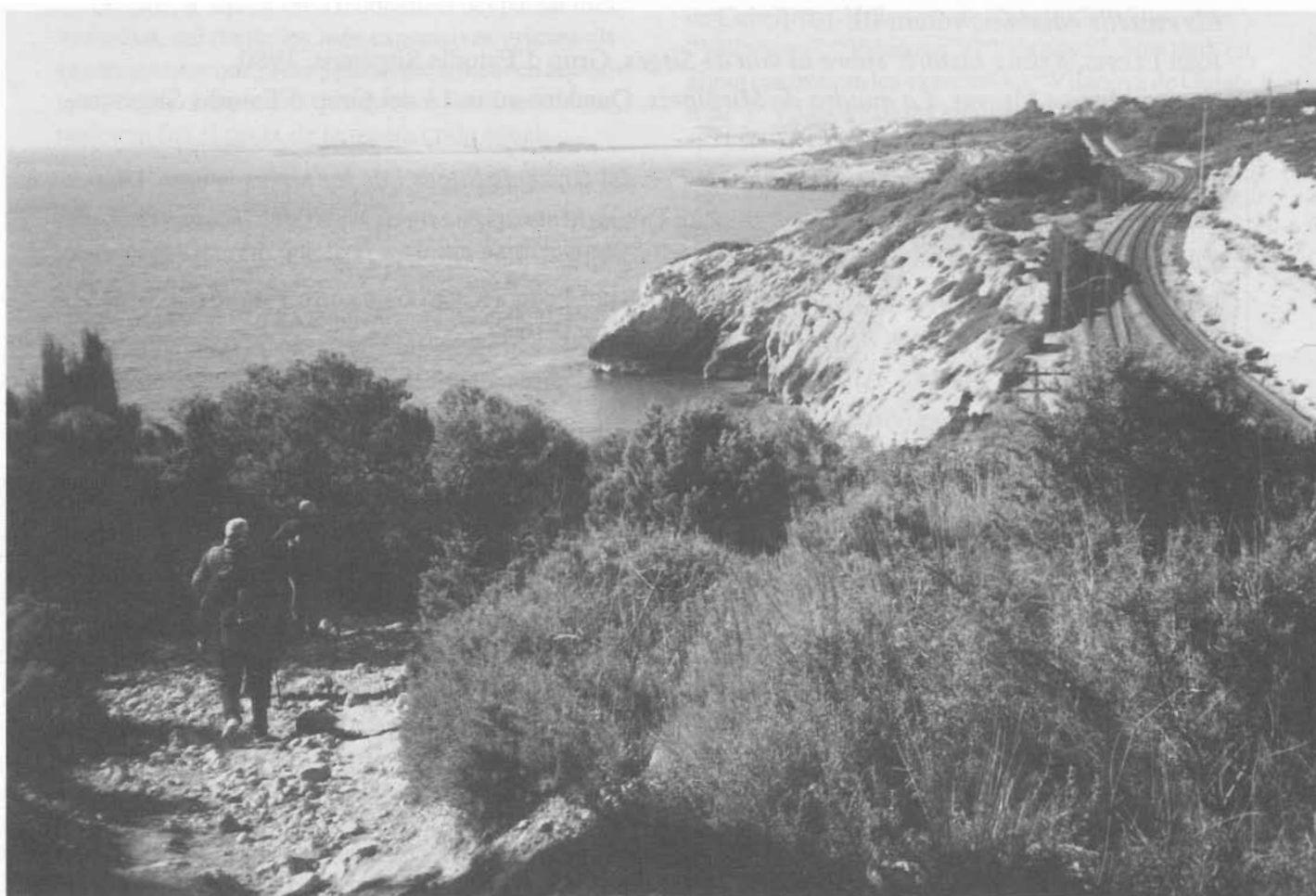
XLVII MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

VII Copa Catalana de Marxes Tècniques Regulades

Comarca del Garraf

6 de març del 2005

Organitzada per l'AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAIA - Vilanova i la Geltrú

RELAT COMPLEMENTARI

XLVII Marxa d'Orientació per Descripció

7a Copa Catalana de Marxes Tècniques Regulades

6 de març del 2005

Passeig Marítim - Sant Cristòfol - La Muntanyeta - Parany de les
Mesquites - Mas Pasqualí - Miralpeix - Can Girona - L'Autòdrom
El Vinyet - L'Atlàntida - Les Coves de Sitges - Els Colls - Xalet de la Sal
La Farola - Pòsit de Pescadors (Casa del Mar)

Municipis: Vilanova i la Geltrú / Ribes / Sitges

Comarca: Garraf

BIBLIOGRAFIA

- Vicenç CARBONELL VIRELLA, "El castell de Miralpeix", *Butlletí de l'AE Talaia*, abril 1969.
- *Els castells catalans*, volum III, 1971.
- Joan LLOPIS, *Assaig històric sobre la vila de Sitges*, Grup d'Estudis Sitgetans, 1980.
- Xavier MIRET I MESTRE, *La quadra de Miralpeix*, Quadern núm. 13 del Grup d'Estudis Sitgetans, 1983.
- Ignasi Mª MUNTANER I PASCUAL, *Els noms de lloc del terme de Sitges i de les terres veïnes*, 1986.
- Secció de Cultura de l'Agrupació Excursionista Talaia, *Itinerari per senders de GR Vilanova i la Geltrú - Canigó*, 20 de setembre de 1987.
- Institut d'Estudis Penedesencs, "30 Excursió a peu pel Penedès. La costa entre Vilanova i Sitges", 10 de gener de 1988, a *Gran Penedès* núm. 7, novembre 1987.
- Vicenç CARBONELL VIRELLA, Alfred CASTELLS, Josep Mª SABATER, "El barri de Mar", volum 4 dels *Carrers de Vilanova i la Geltrú*, 1990.
- Josep BAUCCELLS, *El Garraf i la Pia Almoina*, 1990.
- Joan GARCIA I TARGA, "Castell de Miralpeix, primera campanya d'excavacions", *Butlletí del GES*, núm. 57, agost 1991.
- Agrupació Excursionista Talaia, *IV Caminada Popular de Vilanova i la Geltrú. Vilanova - Miralpeix*, 26 de gener de 1992.
- Agrupació Excursionista Talaia, *XI Caminada Popular de Vilanova i la Geltrú. Vilanova - can Girona*, 31 de gener de 1999.
- Vicenç CARBONELL VIRELLA, *Noms de lloc de Vilanova i la Geltrú*, 2001.

CARTOGRAFIA

- Mapa topogràfic de Catalunya: 1:10.000. Full núm.: Sitges 448-1-3 (141-47), 1999.

Presentació de la Marxa

Enguany, per a celebrar el Cinquantenari de la nostra Agrupació, hem escollit organitzar la marxa una vegada més a casa. Feia quatre anys, del 2001 al 2004, que no sortíem de Vilanova i la Geltrú. Sant Pere de Ribes, Garraf, Castellví de la Marca i el Pla del Penedès han precedit l'actual concentració. En l'edició de fa dos anys a Castellví de la Marca la participació fou de 133 equips, dels quals 49 eren federats i optaven també per la V Copa Catalana de Marxes Tècniques. Molts equips, que representaven 15 entitats excursionistes foranes a més de la nostra Agrupació, la gran majoria joves i molt joves, a més dels habituals. La bona participació ens va esperonar a continuar lluitant per la nostra "Marxa del mes de març". L'any passat, al Pla del Penedès, foren 148 equips participants, dels quals 67 eren parelles federades que optaven a la Copa Catalana de Marxes Tècniques. La Marxa va tenir altre cop bona convocatòria. Analitzats els darrers resultats, demanaven mantenir-la mentre fos possible. I aquí ens teniu altra vegada.

Després d'aquest breu recordatori del passat més immediat, cal donar les més expressives gràcies als excursionistes que preneu part regularment en aquesta esportiva competició, atès que vosaltres sou els que realment feu el gruix de la nostra crida anual.

Avui, març del 2005, a hores d'ara, finalitzada la prova, encara ens manquen les dades d'aquesta invitació, però esperem que hagi estat tan participativa com en les darreres edicions. Confessem que estem cofois de la Marxa d'Orientació per Descripció. Hem arribat a la número 47 i desitgem organitzar com a mínim la cinquanta. Aleshores haurem de celebrar-ho com cal. Ja en parlarem d'aquí a tres anys.

La marxa que s'ha recorregut avui sortia del passeig Marítim de Vilanova i la Geltrú envers la part de llevant i, per Sant Cristòfol, la Muntanyeta, el mas Pasqualí i Miralpeix arribava fins al Vinyet de Sitges, d'on es tornava gairebé sempre per la costa. L'itinerari no era de molts desnivells, però prou accidentat per oferir indrets interessants, com eren bosquets en racons tranquils i alguna petita elevació amb bona visió de l'entorn. A més d'aquests al·licients excursionistes, s'ha passat per masies de cert interès històric, cada dia més difícil d'aconseguir-les, car moltes s'enrunen i altres desapareixen per interessos especulatius. També cal esmentar que la tornada per la costa tenia els seus atractius, més quan, malgrat que s'ha construït en un gran sector que es va reivindicar perquè quedés verge, hem fet passar els marxadors per paratges que per ara s'han pogut preservar de les grapes de les urbanitzacions.

Vilanova i la Geltrú

No detallarem aquí la història de la vella Vilanova de Cubelles, prou divulgada per personatges locals abundantment coneguts. En aquest lloc només tractarem els aspectes toponímics que van originar el nom. Tot i que s'ha dit que el primer esment de Vilanova es podria datar entre els llegendaris anys 1221 i 1229, o el més seriós del 1232, no tenim les versions originals per comprovar la grafia exacta d'aquell lloc nou del terme del castell de Cubelles, perquè, tot s'ha de dir, Vilanova va néixer al peu del camí que de la Geltrú anava vers Cubelles i pertanyia a la demarcació d'aquesta darrera vila. Hem d'esperar la Carta de Població de l'any 1274 per obtenir-ne la primera transcripció llatina: "populationem Ville Nova in termino de Cubellis iuxta Guialtrudem". Des d'aleshores, el novell poble fou conegut per "Vilanova de Cubelles" i fins al 1768 no es va dir "Vilanova i la Geltrú". D'aquella antiga denominació, en tenim un exemple de garbuix en el document de creació de la parròquia de Sant Antoni, de l'any 1363, on –juntament amb llatínades– es poden llegir altres formes que ja devien ésser més o menys populars. Són aquestes: "Villanovae de Cubellis", "Villanova de Cubellis", "Villanovae", "Villa nova", "Vilanova" i "Vila nova". Més tard, en algun cas trobem les expressions "Vilanova de Guialtruu" i "Vilanova de la Guialtruu" (1441), però també

Edifici de la Casa del Mar (abans Confraria de Pescadors). 2005.
Foto: Blanca Forgas

Monument a Francesc Macià. 2003. Foto: V. Carbonell

“Vilanova de Cubelles de la Guialtrun” (1497). I segons Papiol, al segle XVIII ja hi havia qui en deia “Villanueva de Sitjas”, car aleshores el poble veí ja era un referent molt anomenat per la seva malvasia, exportada a gran part de la Península. Cal dir que la malvasia no era exclusiva de la nostra veïna Sitges, ja que tenim dades que demostren que aquesta preuada beguda també era conreada a casa nostra i rodalia a cavall dels segles XVI al XVIII.

Ja hem dit més amunt que Vilanova i la Geltrú és el nom oficial de la nostra ciutat des de l'any 1768. Malgrat la seva legalitat, Francesc de Papiol (1790), el *Diari* (1850), el pare Garí (1860) i l'historiador Josep Coroleu (1878) empraren la versió castellana de “Villanueva y Geltrú”, denominació que després fou imposada des del 1939 al 1977, any en què es va recuperar l'actual nom, oficial des de l'1 d'abril d'aquell 1977.

El nostre municipi fins fa poc era format de quatre barris: la Vila, la Geltrú, Mar i Sant Joan. Després, com a mínim, han crescut dues barriades més, el Molí de Vent i la Collada-els Sis Camins, avui ben delimitades, que són part de l'expansió urbanística vers ponent, que ja entrelluca la mare Cubelles. I per finalitzar aquesta curta descripció de la nostra ciutat, hem de fer saber als participants de la marxa que l'any passat vam passar dels 60.000 habitants. Concretament, el 31 d'agost teníem un cens de 61.528 veïns,

dels quals 5.963 eren estrangers; quan l'any 1997, sols en fa set, érem poc més de 49.000.

Parlem ara del barri de Mar, on teníem l'inici de la cursa. La barriada de Mar sorgí, a partir de l'esmentat 1274, amb algunes cases i barraques situades arran de la platja. En aquell temps l'indret era conegut amb el nom de ça Llacuna i se li reconeixien els mateixos privilegis que la població que creixia a l'interior. A les darreries del segle XVI ja s'hi configuraven dos estanys ben diferenciats, el de Sant Cristòfol, del qual veurem el que resta en passar-hi per damunt, i el de Ramusa, al capdavall del torrent de Sant Joan, a la part de ponent del port. Possiblement ambdós estanys havien estat una sola llacuna o un sol aiguamoll i d'aquí l'antic nom a la barriada de mar. Actualment, d'estany a estany hi ha el passeig Marítim, resultat de la construcció del port des de l'any 1949.

La costa

Manllevant paraules d'un bon excursionista vilanoví desaparegut, en parlar de la costa entre Vilanova i Sitges escrivia: “com una continuació o suplement de les Costes de Garraf, s'estén a ponent de la llarga platja de Sitges un sector de baixa muntanya que fineix en tocar la Mediterrània. És un paratge de penyals on les ones marítimes rompen impetuosa-ment en dies de tempesta o acaronen la costa dolça-ment en els jorns de calma. Diminutes caletes, de difícil accés moltes, trenquen l'aspror del penyal-feréstec però també d'una encisadora bellesa pel seu cromatisme”. És per aquest bocí de costa que us hem fet tresscar perquè la tingueu present en el vostre record. Ens donaríem per satisfets si ho hem aconseguit.

De la sortida fins al mas d'en Pasqualí

Se sortia de la que fou la Confraria de Pescadors –avui Casa del Mar i seu de l'Institut Social de la Marina–, pel carrer dels Magatzems Nous, vial format darrere les cases de primera línia del mar, carrer en el qual, a més dels nous locals de l'esmentada Confraria, des del primer terç del segle XIX es construïren una sèrie de magatzems de nova planta o botigues, utilitzades pels pescadors per guardar-hi els seus ormeigs, que donaren nom al carrer. Un cop s'ha desembocat a la Rambla, heu passat pel costat del monument a Francesc Macià, president de la Generalitat i fill de la nostra ciutat. D'allí us heu traslladat al passeig Marítim, el qual s'ha agafat en direcció a llevant. Tota la part dreta del passeig pertany a les instal·lacions del port, que, com hem dit més amunt, fou construït a partir de l'any 1949. Hi destaca el varador de les Drassanes de reparació dels vaixells que necessiten el servei de conservació del buc per degradació beguda a la salabror de l'aigua del mar.

Un xic més enllà, a la part esquerra, resta l'edifici més alt de la platja, i a la part de migdia tenim la Llotja o mercat del peix, on diàriament es feia la subhasta dels coves i caixes que els pescadors farcien amb estil d'artesa i que actualment ja s'ha informatitzat i ha deixat de ser una atracció turística. Després, una vegada passada l'entrada del port, s'assolia el pont sobre el torrent de la Piera, indret on s'ajunta la llera del desviament del torrent de la Pastera. Sota del pont, antigament existia l'Estany de la Geltrú o de Sant Cristòfol.

S'emprenia la pujada del Far de Sant Cristòfol deixant "la Farola" a la nostra dreta. Aquesta llanterna nocturna es troba col·locada sobre una torre construïda l'any 1902, que substituï una estrenada el 1866, la qual, a la vegada, havia reemplaçat la primera, de l'any 1834. Actualment, en la que era la casa del funcionari, s'han encabint les futures instal·lacions del Museu del Mar. El pujador passeig està conformat per l'alineació de xalets edificats els anys vint del segle passat, alguns dels quals han estat restaurats. Més amunt es passava de llarg de l'ermita de Sant Cristòfol, la qual era antiga demarcació de la Geltrú. Aixecada en la part més alta de la muntanya del mateix nom, la capella ja existia l'any 1372. Segons sembla, en la mateixa ermita hi havia una "torra" que fou adobada l'any 1505, fortificació segurament relacionada amb una "guayta" de Sant Cristòfol. El temple va passar a la parròquia de Santa Maria del Mar l'any 1868 i, afectada per les lleis desamortitzadores, fou comprada i restaurada. Vers el 1944 va ésser adquirida pel filòsof Eugeni d'Ors, el qual hi féu construir un habitatge, adossat a la façana de migdia, casa on morí l'any 1954. Aquest escriptor en vida hi fundà l'Acadèmia del Far de Sant Cristòfol. El 1920 va començar la urbanització del turó de Sant Cristòfol i la benedicció anual de cotxes automòbils. Aquesta ermita marinera fou l'única església del terme que l'any 1936 es va respectar, i així es conservaren dues grans pintures –Sant Antoni de Pàdua i Sant Francesc d'Assís– procedents de l'antic convent dels caputxins vilanoví, la darrera, obra d'Antoni Viladomat.

Sant Cristòfol. 1991. Foto: V. Carbonell

Dintre de l'església també queda algun exvot mariner, sobretot el que hi ha a la sagristia, on es veu la "lleona marina" capturada l'any 1845 pels pescadors en una coveta de la platja dels Frares.

En finalitzar el passeig de Sant Cristòfol es troba el xalet Mar i Sol, però les residències segueixen més enllà, fins a tocar el pont sobre les vies del tren. Mitjançant aquest pont es travessa un esvoranc artificial i es continua pel camí dels Colls, que també està proveït de xalets. Després d'aquests, el sòl del camí esdevé rocós, descurat i s'entra en zona de vegetació garrafenca, és a dir, de coscò (garric), de mata (llençiscle) i de bargalló (margalló). Aquest paratge és conegut per la Muntanyeta. Després de passar pel mig d'uns pilars d'obra d'una de les entrades de la finca dels Colls, es començava a obtenir les primeres visions de l'horitzó marítim. A mà esquerra es deixava un dipòsit d'aigua que procedia del pantà del Foix i a la banda dreta uns altres pilars d'obra d'una segona entrada a la hisenda. En la tercera porta d'entrada, la principal vers la masia dels Colls, hi teníem el primer control.

Del control A se sortia en direcció a Sitges pel costat de la tanca de les obres d'urbanització del sector de Solicrup i es passava ran d'una fita de terme, ço que volia dir que s'entrava al municipi de Sant Pere de Ribes. El corriol carener passa per entremig de la urbanització mal batejada "Residencial Casa del Mar", iniciativa que portà molt enrenou al consistori ribetà, car es va produir un sorollós moviment de protesta col·lectiva d'oposició a la construcció d'habitatges en tota la zona costanera que hi ha entre Miralpeix del terme de Sitges i els Colls de Vilanova i la Geltrú, que finalment aconseguí preservar l'espai que hi ha entre aquests dos llocs. No s'ha pogut impedir que tant a Miralpeix de Sitges com als Colls, en aquest cas de Ribes, s'hi facin carrers i cases que destrueixen el paisatge, verge fins fa pocs anys. El caminó, farcit d'argelagues, romaní, mata i coscò, pujava a poc a poc vers llevant, deixant a l'esquena una bona visió de Vilanova. Es circulava pel que resta de vegetació en aquest indret, amb les noves construccions ben a prop. Finalment, no teníem altre remei que tocar-les. El recorregut feia cap a una d'aquestes noves avingudes, i circulàvem pel seu lateral esquerre fins a trobar l'entrada de la urbanització, situada en l'actual "carrer de l'Agricultura" de les Roquetes, antic "camí de les Orenetes" o "de les Coves". Uns metres més amunt un corriol dretà ens endinsava altra volta en el bosc, caminet que poc després girava a mà esquerra i pujava pel costat d'una cisterna-cocó i d'un recollidor d'aigua que l'alimentava. Una vegada dalt la carena, seguíem no lluny del carrer roquetenc del "Puig de la Mola", però sempre a les envistes del mar i començant a entreveure la vila de Sitges. És un lloc conegut per "serra dels Paranyes

de les Mesquites”, límit del terme de Ribes amb el de Sitges, nom documentat des de l’any 1536, on es troben cocons i paranyes que s’han fet servir fins fa poc temps. El mot mesquita no té cap relació amb un santuari musulmà, sinó que és sinònim de femta o fems, substàncies que serveixen per adobar els camps. Val a dir que en aquest indret s’han fet troballes de ceràmica ibèrica i romana.

De la carena dels Paranyes es baixava per un camí ample que es dirigia vers unes torres de transport elèctric i, quan davant s’entreveïen les platges sitgetanes, es girava a mà esquerra per un corriol boscós que davallava fins a un altre de travessar, el qual ens portava a un control de pas amagat en un centenari garrofer i a una petita feixa, d’on se sortia per un caminet que vorejava una primera vinya i una barraca de pedra seca. Després s’ascendia pel fondo d’en Milhomes per mitjà d’un camí més ample, fressat i boscós, fins arribar al mas d’en Pasqualí, on teníem el control B, i l’esmorzar.

Mas d'en Pasqualí. 1998. Foto: V. Carbonell

El mas d’en Pasqualí ja és del municipi de Sitges, però la urbanització del mas d’en Serra —que té al darrere mateix— és ribetana. Aquest mas, situat al peu de l’antic Camí Ral de Vilanova a Sitges, és un edifici encarat a migdia i emplaçat en un contorn de formós paisatge, que es conserva genuí gràcies als habitants de la masia. El mas d’en Pasqualí pertanyia a la jurisdicció del castell i quadra de Miralpeix i no va passar a formar part del terme de Sitges fins a l’any 1413. Tot i així, restà de la parròquia de Sant Pere de Ribes fins a l’any 1917. Segons sembla, al segle XV era conegut per “mas de n’Arrover” i després, per casament, “mas d’en Pasqual” (1536). El canvi de nom pel sobrenom de Josep Pasqual s’esdevingué a mitjan segle XVIII, i des d’aleshores es diu mas d’en Pasqualí. Els Pasqual de Miralpeix tingueren vinculacions amb famílies de casa nostra: el 1551 una filla d’Antoni Escardó de Vilanova es casà amb Jerònima, filla de Pere Pasqual de Miralpeix; després, el 1570, Toni Pasqual del Mas era familiar de Bernat Torrents

del mas Torrents de la Geltrú. Potser la diferència entre els Pasqual “del Mas” amb els seus parents Pasqual “de Miralpeix” era que aquests darrers s’anomenaven només així, “de Miralpeix”. Al cadastre de 1772 es documenta Josep Pasqual, dit Pasqualí, mantegades vegades grafiat “Pascualí” i “Pasculí”, formes arcaiques que mereixen un respecte per venir del poble. Actualment, el mas pertany als senyors Bertran i el seu masover, Rosell, nascut a la casa, és fill d’un pagès que va venir, quan tenia disset anys, de can Pauet de la Torrebusqueta de la Llacuna, masia que encara tenen en propietat.

Miralpeix

En marxar del mas d’en Pasqualí ho fèiem donant la volta a la casa i pel costat d’un garatge, on s’agafava el vell camí de Sitges, per tal de descendir pel costat de l’horta fins a una enforcadura de camins. Allí es deixava el camí de Sitges pel de Miralpeix, el qual passa ran d’una vinya del fondo el qual porta el nom de la masia. Situats a mitja vinya, ens entaforàvem per un corriol pujador que hi havia a mà dreta i s’entrava en el bosc per la falda de tramuntana del Fitó de Miralpeix. Es feia un bell caminó que transcorre per una espessa vegetació verdosa, de molt bon camejar, fins que s’obre a les envistes de les muntanyes més altes del massís del Garraf, com són la Morella i la Mola. En una bifurcació de camins, se seguia el de la dreta, costa amunt fins a la carena, lloc on es girava a llevant. Aquest tram és un recorregut esponerós de formós fullatge que passa per un collet, d’on s’albira l’abandonada masia de Miralpeix i la seva torre de defensa i, més enllà, un gran hotel en forma de mitja lluna, en el lloc on hi ha el molí de vent que ja existia l’any 1581, actualment invisible per quedar al centre de la construcció. Unes camellades més ens portaven a les ruïnes d’una torre de senyalització aèria, situada en un cim de cent metres d’alçada, lloc on es contempla una extensa panoràmica del muntanyam garrafenc, des de l’esmentada Morella fins a Calafell, massís que descansa sobre les planes de la nostra ciutat, de la de Ribes i de la platja de Sitges. També s’observa la part més alta del Montmell i la muntanya de Montserrat, el proper camp de golf de Terramar i la platja de les Coves. Avui el far està fora de servei, si bé el seu interior ha servit per col·locar-hi una estació transformadora d’electricitat. Pel que es veu, sota d’aquesta moderna construcció existien uns fonaments circulars, dels quals no tenim cap citació. Del far calia baixar a l’ermita de la Mare de Déu de Gràcia, situada uns metres més avall, on teníem el control C i es donaven cinc minuts per contemplar el paisatge marítim. La capella fa poc temps que fou netejada i consolidada, i es reforçà la volta de l’entrada. Sobre la teulada hi ha un pi de més d’un metre d’alçada que ha arrelat entremig de les teules. Els orígens de l’ermita són incerts (existia

Ermita de la Mare de Déu de Gràcia. 2005. Foto: Blanca Forgas

l'any 1414), però sembla que la seva orientació és romànica.

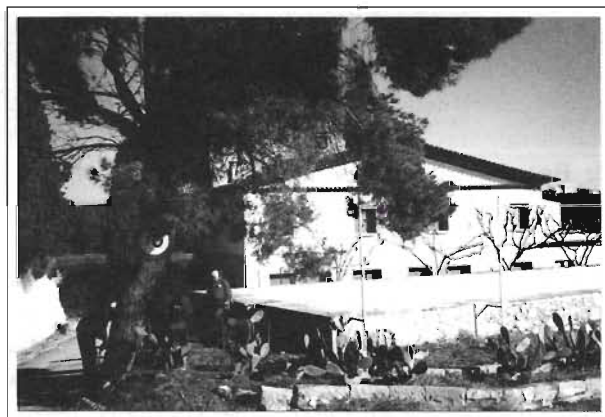
Miralpeix, fins fa poc solitari en un racó de món encarat a mar i protegit del vent del nord, ara veu com comença a venir-hi gent forastera assedegada de tranquil·litat jugant en els nous camps de golf, que avui omplen les fa poc deixades terres de conreu que antigament donaven vida al caseriu. El mas està en ruïnes i cada dia en cau un tros a terra. La porta de l'entrada adovellada està caient, mentre una arcada dóna accés a la base de la torre de defensa. L'interior de la masia està pràcticament ensulsiada i més val no entrar-hi. La masia fortificada de Miralpeix era una dependència de l'antic terme del castell del mateix nom, del qual heretà la defensa del seu territori quan el castell va quedar en desús. Dintre de l'esmentat territori hi havia altres masies, de les quals només resten el mas Pasqualí i can Girona del Camí. Els darrers llocs que van desaparèixer són la masia de les Coves i l'ermita de Santa Margarida, aquesta situada en el camp de golf, entre la via del tren i la platja de les Coves.

En marxar del control de la Mare de Déu de Gràcia es tornava al far d'aviació, per baixar a la cruïlla del coll on arriba el tradicional camí del castell. En aquest punt se seguia per un senderó ben fressat que porta a les runes del "castell de Miral-

Les terres de Miralpeix. 1990. Foto: V. Carbonell

peix". Aquesta fortificació ha estat històricament prou documentada des de l'any 1057, però fins fa ben poc ha estat un munt de pedres oblidades sobre un turó que vigilava la costa i el camí ral de Sitges a la Geltrú. La vegetació impedia de veure les seves dimensions reals i la delimitació del seu espai interior. Les excavacions efectuades l'estiu de 1990 van permetre confeccionar un plànol on es poden apreciar una torre de planta quadrada i una cisterna. A la part exterior existeix una sitja. Per ara, la ceràmica trobada pertany al període des del segle XIV al XVIII. Les prospeccions arqueològiques fetes durant els anys 1991 i 1992 han permès determinar un model d'ocupació i una hipotètica reconstrucció del castell dintre d'un recinte rectangular de 160 metres quadrats, amb cisterna, dipòsit i torre de defensa, domini que fou abandonat definitivament al segle XVII. El 1390 el rei Joan va vendre al bisbe de Barcelona tota la jurisdicció dels castells de Ribes i de Miralpeix. El

Can Girona del Camí. 2005. Foto: Blanca Forgas

castell i quadra de Miralpeix els adquirí la Pia Almoïna de la Seu de Barcelona el 1410 als administradors de l'Hospital de la Santa Creu, els quals els tenien de poc temps abans en herència de fra Berenguer de Miralpeix, monjo seglar de la cartoixa d'Scala Dei. Com que Sitges també era de la Pia Almoïna, Miralpeix passà d'aquesta manera al senyoriu del castell de Sitges, però el lloc continuava en el terme de Ribes. Va caldre una concòrdia entre els jurats i municipi de Sitges amb particulars de la demarcació de Miralpeix, en la qual aquest últim lloc s'incorporava definitivament al terme jurisdiccional de Sitges, coincidint amb la decadència dels feudals de Ribes, això l'any 1413. Tot i així, Miralpeix va seguir dins la parròquia de Sant Pere de Ribes fins al 1917. Al segle XV eren dotze famílies les que residien al territori del castell. Actualment només queden dues cases habitades. Les hem citat més amunt: el mas Pasqualí (antigament de n'Arrover) i can Girona del Camí.

De Miralpeix al Santuari del Vinyet

Del castell es passava de llarg per una carena que baixa fortament pel vessant nord de la muntanya, costa molt abundant de mata, carç (càrritx) i bargalló. Es tractava d'un altre joliu passeig boscà d'obaga, antic trajecte molt utilitzat pels ribetans i dels que foren habitants del castell. El descens confluint altra vegada en el camí de Vilanova a Sitges que havíem deixat en el mas d'en Pasqualí.

S'arribava a can Girona del Camí, veritable case-riu situat ran del camí que li dona nom, lloc on teníem el control D. Aquesta gran masia és a tocar la carretera de la Mata que uneix la nostra ciutat amb la veïna Sitges. Des de 1868, la carretera va deixar sense utilitat el vell camí de tota la vida, actualment degradat pel pas del temps. Can Girona és una casa molt antiga, on resten arcs ogivals de segles enrere. L'edifici ha estat restaurat en diverses ocasions i avui presenta un bon aspecte exterior. Les dependències annexes indiquen que la masia era i és bàsicament vinatera. Els conreus i boscos eren molt extensos i ocupaven tota la Plana, sota i al costat del camí que puja al castell i casa de Miralpeix, i abastaven tota la part de migdia de la casa fins al marge dret de la riera de Begues o de Ribes, inclosa l'actual i propera instal·lació del càmping "El Garrofer". Segles enrere, la solitud de l'indret, però, obligava a protegir les finestres amb reixes de ferro i fer espitlleres de protecció a les façanes. Diversos fets d'armes i de bandolerisme consten en l'història de can Girona a causa del seu emplaçament. El lloc, dintre de la jurisdicció del castell i quadra de Miralpeix, parròquia de Ribes fins al 1917, s'havia dit mas Roig i mas Sala (segle XV).

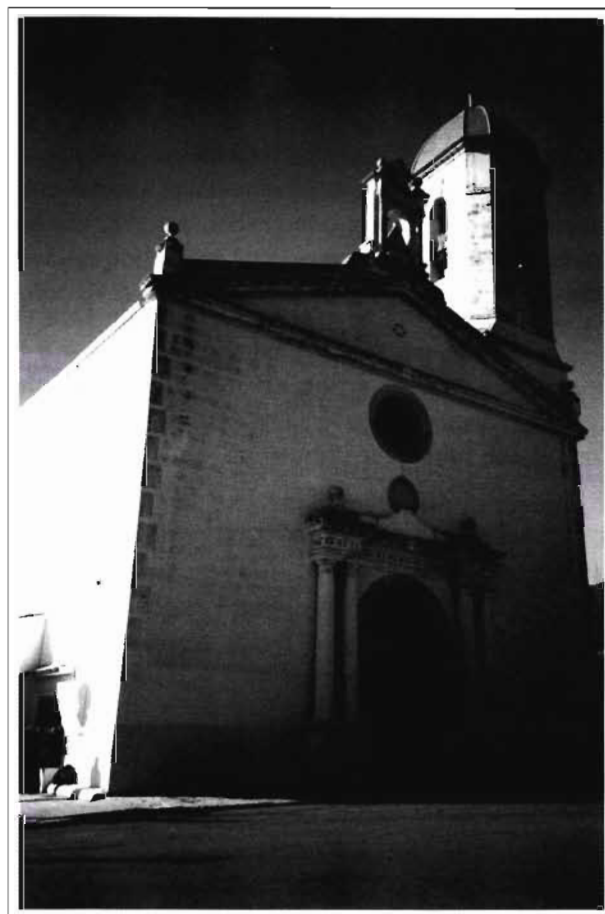
Del control de can Girona es marxava pel camí de Sitges, que resta protegit per uns acollidors xiprers i ens portava fins a la carretera C-31, travessada amb molta cura. En aquest tram, aquesta carretera fa de límit de terme, és a dir, el costat de ponent és del municipi de Sitges i a la banda de llevant és de Ribes. Més a llevant es creuava a gual la riera de Begues, també dita riera de Ribes, mentre a mà dreta es deixava la urbanització Rocamar, encara pertinença del municipi ribetà. Després ens plantàvem darrere de les velles tribunes de l'Autòdrom de Terramar, per girar a migdia i circular entre la masia del Clot dels Freres i l'esmentada riera de Begues. El Clot també és una antiga masia fortificada (existia l'any 1358 amb el nom del "Clot de Ribes"), fa gairebé un segle situada dintre del circuit de l'Autòdrom, casa que a principis del segle XVII fou propietat dels freres de la Companyia de Jesús i d'aquí prové el seu nom. A mà esquerra es deixava el pas sota la pista que mena a una altra masia coneguda per Clot d'en Sidós, també instal·lada dins l'Autòdrom. Aquest inservible recinte de carreres d'automòbil va ésser inaugurat l'any

1923, i el 1929 ja era de la Hisenda Pública per manca de pagament. Quan l'any 1931 va fer fallida la Banca de Barcelona, els deutors el posaren a la subhasta pública. Resumint, tingué una vida molt curta, tot i que posteriorment es va intentar de fer-hi curses de motocicletes (1955) i fins i tot de bicicletes.

Una drecera que passa pel costat d'uns avellaners ens dirigia vers la carena de migdia que separa el terme municipal ribetà del de Sitges. S'abandonava el camí ample per agafar un corriol esquerrà que puja dret fins a l'indret del Coll, just on arriba la nova urbanització sitgetana de les Cases del Sord i can Pei. En una petita rotonda es passava al carrer dels Taron-gers, el qual, en aquesta part alta és únicament apte per a vianants, vial que davalla travessant els carrers de Josep Irla i d'En Pepe de Garraf, fins a la rotonda del carrer de Ramon Dalmases Marquès de Mura. Seguidament es baixava per l'avinguda de Navarra que passa per sota la via del ferrocarril i de la carretera C-31. Un pic se sortia del pont, es girava a l'esquerra pel carrer d'Antoni Muntañola fins assolir el Parc del Vinyet, on hi havia el control E.

Santuari del Vinyet

El santuari es documenta des de l'any 1174. En aquest temple es venera la imatge de la Mare de Déu, segons la tradició marededéu trobada, seient amb el

Santuari del Vinyet. 2005. Foto: Blanca Forgas

Les puntes Raldiris i Grossa des dels Colls, 2005. Foto: Blanca Forgas

Fill a la falda en actitud de beneir, obra de la fi del segle XII o inicis del XIII. L'església fou reconstruïda en diverses ocasions i en una de les portes de l'actual edifici consta l'any 1552; però la major part del santuari és obra del 1727 al 1733, dins l'estil neoclàssic, d'una nau i capelles laterals. Té molts exvots i algunes miniatures navals. El campanar és del 1872.

Retorn a la ciutat

Del santuari del Vinyet es marxava donant la volta a l'edifici, passant pel davant de la casa de l'ermità i, a partir d'aquí, mantenint la carretera a la nostra dreta. Després del bosquet del Vinyet, es creuava el carrer de Roma, més enllà el del pintor Joaquim de Miró, a continuació es passava per damunt del pont de l'avinguda de Navarra i finalment s'arribava a la cruïlla del carrer de l'escultor Clarasó, on deixàvem la carretera per seguir el carrer de Juan de la Cierva, aquest paral·lel a la via del tren, deixant a la banda esquerra els carrers de Roig i Soler, el de Ramon Casas, el de Josep Carner, l'avinguda de Salvador Casacuberta i el carrer de Cristóbal Colón. Finalitzat el sector urbanitzat de Terramar, es continuava per la carretera del Golf, pel costat de la reixa dels Jardins de Terramar i, tot seguit, ran de la tanca del camp de golf. Mentre es travessava la riera de Begues, es podia observar el gran pont d'obra vista que suporta el pas del ferrocarril. Es caminava per sòl asfaltat i seguint

la riba dreta de la riera, carretereta que passa pel davant de l'entrada al Club de Golf i d'un petit colomar, mentre a la part contrària surt l'accés al gual que fan servir els jugadors per traslladar-se a la riba esquerra. Un xic més enllà, entre la costa i el camp de golf, es creuava el petit gual del torrent de Miralpeix, damunt del qual s'aixequen els Timbots de Santa Margarida. Ací seguïem el GR-92 fins a l'Atlàntida, on teníem el control F.

L'Atlàntida és una discoteca d'oci nocturn de molta anomenada comarcal que disposa d'un gran aparcament. Calia creuar l'aparcament per seguir el sender de la costa, el qual surt del darrere d'una estació depuradora. S'encetava la ruta de les "Cales del Garraf GR-92" que porta fins a Vilanova i la Geltrú. Un corriol s'enfila pel roquissar de la punta de les Coves, car entre l'Atlàntida i l'esmentada punta hi ha algunes coves molt conegudes per les seves troballes fòssils i arqueològiques: la cova Gegant, la Verda, la dels Còdols, la dels Musclos, l'Ensorrada, la dels Cargols, la Llarga, etc. Són antigues surgències mortes avui dia completament fossilitzades que foren aprofitades per l'home com a habitatacle.

Situats darrere la punta de les Coves, ens desviàvem per sobre del primer túnel del tren i davallàvem per tal de transitar pel costat nord del ferrocarril el tram que hi ha entre aquest túnel i el segon. Ho fèiem per mitjà de camins i corriols boscosos que serpente-

gen cercant la millor vorejada per travessar les fondalades del sector, en un indret on hi ha coves artificials (cofurnes), pinedes amb molt sotabosc de mata (llen-tiscle) i gran quantitat de pinyes rosegades pels esqui-rols. En un moment determinat es creuava el fondo de les Mesquites, que desemboca en la platja de la Desenrocada i, a continuació, un altre corriol ens portava fins a dalt del segon túnel, aquest situat darrere la punta Grossa. En aquest punt es passava altra volta a la banda sud del tren, tornant al GR-92 en un lloc on baixa fortament i després costreja la platja de Raldiris, passa pel darrere del Tancat del Gaspar i pel costat del Pati Blau –aquest límit de terme entre Sitges i Ribes– i per sobre de la platja ribetana de Belis. Des d'aquest lloc es poden veure les cases de migdia de la nova urbanització “Residencial Casa del Mar”, la qual s'anuncia pels diaris com “Calidad de vida en primera línea de mar”. Damunt de les terceres foradades (fetes els anys 1880 i 1914) hi ha la masia dels Colls, en aquest cas situada rere la punta Llarga. La marxa pujava per mitjà d'una escala d'obra, per raure en el control G, situat a la banda de migdia de la casa, actualment deshabitada i tapiada, però que, segons diuen, serà la seu d'un nou restaurant.

És gairebé segura l'aparició del mas “des Coyll” en un document reial que porta la data de l'any 1372. Molt més ençà, el 1939, quan era propietat de Felip Bertran i Güell, es féu la transformació de la masia dels Colls en la residència “Casa del Mar”, denomi-

Masia dels Colls. 2005. Foto: Blanca Forgas

nació que ha copiat l'actual urbanització. Amb el nom dels Colls es designa la zona del litoral compresa entre la vilanovina platja de Solicrup –on hi ha el xalet de la Sal–, i la platja de Belis, del terme de Ribes. L'indret, dividit així entre els dos municipis, inclou la masia dels Colls i la punta Llarga, o dels Colls. El nom dels Colls es relaciona amb els “colls de mar”, grosses onades que peten contra les roques amb molta força, mot que encara avui fan servir els pescadors d'aquest litoral garrafenc. El projecte d'urbanització dels Colls o “Casa del Mar” és de l'any 1987, però no es va començar fins al 1995. Aleshores es volien fer 433 habitatges unifamiliars en una àrea edificable de 54.000 m² (reduïts després a 50.000). A partir de març de 1995 es van aixecar protestes contra el pla i

La platja de Solicrup i el xalet de la Sal. 2005. Foto: Blanca Forgas

denunciant l'ampliació cap a Sitges, mentre s'aturaven les obres per esgotar-se el temps legal per executar-les. A la vegada, s'iniciaven obres a Miralpeix per vendre 126 parcel·les (1996) i es van començar a fer propostes per recuperar el paisatge (1996), i s'engegà una gran campanya per salvar Els Colls-Miralpeix (1997). A hores d'ara encara existeix incertesa pel destí d'aquesta darrera zona boscosa del litoral per on hem fet passar la marxa.

Del control dels Colls es tornava a entrar al nostre municipi i baixàvem vers el xalet de la Sal, que és el renom d'un antic propietari —construcció també coneguda per “Villa Begoña”—, i seguïem altra volta ran de la via, caminant per damunt del Fogó del Pillo, la punta Escorreguixes i la punta Mabrera, damunt de la qual hi ha un fortí de la darrera Guerra Civil. En aquest tram rocós s'agafava el camí de ronda que resta sobre de la platgeta dels Frares, platja que amb la construcció del port es transformà en una magnífica i llarga platja que inclou la de la Farola. El nom dels Frares recorda quan, abans de l'exclaustració de 1835, els mercedaris de Solicrup s'hi banyaven. En el

Platja dels Frares. 2004. Foto: V. Carbonell

camí de ronda que encara conservem, hi trobem atzavares, figueres de moro i algun bargalló. La ronda finalitza en l'aparcament de la platja, del qual ens traslladarem vers el Molí de Mar, que són unes ruïnes gairebé emblemàtiques que queden en peu en la platja de Sant Cristòfol o de la Farola. El molí fou construït l'any 1801 per Francesc Terrés de Sant Martí de Riudeperes amb l'objecte d'aprofitar la força de les ones per a moldre farina, car aleshores el mar arribava fins a les roques de Sant Cristòfol, avui soterrades per l'aportació natural de sorra. Diuen que el molí va treballar uns mesos de l'estiu d'aquell any, resultant

El Molí de Mar i la Farola. 2005. Foto: Blanca Forgas

un malencert. Fa menys de quaranta anys que les aigües encara llepaven el peu de l'atrotinat molí, avui allunyat més de cent metres de la vora del mar a causa de la gran acumulació de sorres produïdes per la construcció del port. Per agençar un xic l'indret, l'any 1975 s'hi van plantar vegetals de jardí. En diuen Jardins d'Enric Granados. Les despulles del molí han donat nom al “Centre d'Iniciatives i Motivació Professionals Molí de Mar”, creat el 1989 en un dels xalets de Sant Cristòfol, lloc on se celebren cursos i altres activitats complementàries. També ha cedit el seu nom al passeig del Molí de Mar, encara en fase de definició i consolidació, vial que només serveix d'accés a la platja i d'aparcament dels cotxes que arriben fins aquí. Al mateix temps passàvem per sota La Farola, nom autèntic i popular del far marítim. Tot i que el mot “farola” és correcte i es fa servir a tota la costa catalana, aquí, des de fa pocs anys (1988), el volen arraconar, sense cap raonament, per la paraula “far”.

Un cop retornats al pont damunt del torrent de la Piera, pel passeig Marítim es feia temps fins a finalitzar al control d'arribada.

I com cada any, esperem que els participants hagin gaudit de l'itinerari. Aquest és el nostre objectiu i, si ho hem aconseguit, ens donarem per satisfets. Amb el mapa i les dades que aporta aquest relat complementari es pot refer la marxa, a la vegada que es tenen presents els aspectes històrics i geogràfics que mancaven en la descripció del circuit, per la qual cosa pretenem que aquest recull sigui profitós en una altra ocasió més relaxada que la present. Moltes gràcies per la vostra presència i, com sempre, us convidem a participar en l'edició de l'any vinent.

Vicenç Carbonell Virella

Federació d'Entitats
Excursionistes de Catalunya
Federació Catalana d'Alpinisme i Escalada

L'anella verda

COMITÈ CATALÀ DE MARXES

En conveni amb:

AJUNTAMENT DE
VILANOVA I LA GELTRÚ

**Consell Català
de l'Esport**

 Generalitat
de Catalunya

Amb el suport de:

"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

PLÀNOL DE LA XLVII MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

VII Copa Catalana de Marxes Tècniques Regulades

Comarca del Garraf

6 de març del 2005

Organitzada per l'AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAIA - Vilanova i la Geltrú

La punta Raldiris des del segon túnel

**Federació d'Entitats
Excursionistes de Catalunya**
Federació Catalana d'Alpinisme i Escalada

L'anella verda

COMITÈ CATALÀ DE MARXES

En conveni amb:

AJUNTAMENT DE
VILANOVA I LA GELTRÚ

**Consell Català
de l'Esport**

 Generalitat
de Catalunya

Amb el suport de:

"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

Marxa d'Orientació per Descripció

DORSAL		NOMS.....		
		ENTITAT		
Control	Hora Pas	TEMPS		Punts
		Efectuat	Oficial	
Arribada				
J				
I				
H				
G				
F				
E				
D				
C				
B				
A				
Sortida				
1		3		
2		4		
5		Penalitzacions		
6		Total Punts		

Marxa d'Orientació per Descripció

DORSAL		NOMS.....		
		ENTITAT		
Control	Hora Pas	TEMPS		Punts
		Efectuat	Oficial	
Arribada				
J				
I				
H				
G				
F				
E				
D				
C				
B				
A				
Sortida				
1		3		
2		4		
5		Penalitzacions		
6		Total Punts		

A E TALAIA

47 MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ
PROVA PUNTUABLE PER LA COPA CATALANA DE MARXES TÈCNiques
REGULARS

6 DE MARÇ DE 205
2005

CONTROL	SITUACIÓ	HORARIS			Nº TEMPS	DISTANCIES		PROMIG	
		OFICIAL	NEUTR	TOTAL		REAL	NEUTR.	KM/H	M/SEG.
SORTIDA	CASA DEL MAR								
A	PORTA D'ENTRADA DELS COLLS	25	1	25	50	1,955		4,68	1,30
PAS 1	GARROFER VORA MAS D'EN PASQUALÍ								
B	MAS D'EN PASQUALÍ	34	30	35	70	2,225		3,92	1,09
C	ERMITA DE GRÀCIA	21	5	51	102	1,285		3,67	1,02
NEUTRALITZ	CASTELL MIRALPEIX		2						
PAS 2	ABANS DE CAN GIRONA								
D	CAN GIRONA DEL CAMÍ	12	1	19	38	0,740		3,71	1,03
NEUTRALITZ	CARRETERA		2						
MOTXILLA	COLL DE SITGES		1						
E	SANTUARI DEL VINYET	24,5	5	28,5	57	1,880		4,61	1,28
F	L'ATLANTIDA	23,5	1	28,5	57	2,105		5,36	1,49
PAS 3	DÉSPRES DE LA PUNTA DE LES COVES								
PAS 4	ABANS DELS COLLS								
G	MASIA DELS COLLS	43,5	5	44,5	89	3,035		4,18	1,16
ARRIBADA	CASA DEL MAR	26		31	62	2,065		4,75	1,32

Total minuts

Total Hores

209,5	53	262,5
3h 29'30"	53'	4h 22'30"

525

15,290

A.E.TALAIA

47 MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

6 DE MARÇ DE 2005

PROVA PUNTUABLE PER LA COPA CATALANA DE MARXES TEQUINES REGULADES

CONTROL	SITUACIÓ	HORARIS			Nº TEMPS	DISTANCIES		PROMIG	
		OFICIAL	NEUTR.	TOTAL		REAL	NEUTR	KM/ H	M/SEG.
SORTIDA	CASA DEL MAR								
A	PORTA D'ENTRADA DELS COLLS	25	1	25	50	1,955		4,68	1,30
PAS 1	GARROFER VORA MAS EN PASQUALI								
B	MAS D'EN PASQUALI	34	30	35	70	2,225		3,92	1,09
C	ERMITA DE GRACIA	21	5	51	102	1,285		3,67	1,02
NEUTRALITZ.	CASTELL MIRALPEIX		2						
PAS 2	ABANS DE CAN GIRONA								
D	CAN GIRONA DEL CAMI	12	1	19	38	0,740		3,71	1,03
NEUTRALITZ.	CARRETERA		2						
MOTXILLA	COLL DE SITGES		1						
E	SANTUARI DEL VINYET	24,5	5	28,5	57	1,880		4,61	1,28
F	L'ATLANTIDA	23,5	1	28,5	57	2,105		5,36	1,49
PAS 3	DESPRES DE PUNTA DE LES COVES								
PAS 4	ABANS DELS COLLS								
G	MASIA DELS COLLS	43,5	5	44,5	89	3,035		4,18	1,16
ARRIBADA	CASA DEL MAR	26		31	62	2,065		4,75	1,32

Total minuts

Total Hores

209,5	53	262,5
3h	53'	4h
29'30"		22'30"

525

15,290

CONTROL	SITUACIÓ	PERSONES
SORTIDA	CASA DEL MAR	SALVADOR BUTI, NATI SALVADO, JOAN TOLEDANO, ANTONI CASTELLO
A	PORTA D'ENTRADA DELS COLLS	CRISTOFOR SOLER, PILAR PORRAS,
PAS 1	GARROFER VORA MAS D'EN PASQUALI	TINA MOYA
B	MAS D'EN PASQUALI	VICENÇ CARBONELL, ROSA RAVENTOS, JOSEP TORRAS, PACA SANCHEZ, ERNEST PERERA, TERESA ALBA MANEL MONTOLIU, PAQUITA ALBET, PILI MELENDEZ, TERESA FUSTE
C	ERMITA DE GRACIA	DOLORS LACASA, JOSEP MARIA ALSO, XAVIER CAPDET, DOLORS FARRERAS
NEUTRALITZ.	CASTELL MIRALPEIX	
PAS 2	ABANS DE CAN GIRONA	ANTONI ORDOVAS
D	CAN GIRONA DEL CAMI	JOSEP MARIA SANCHEZ, PETRI PEREZ, SALVADOR PUJADAS
NEUTRALITZ.	CARRETERA	SALVADOR BELCHI, JOSEP MANEL CASTILLON, JESUS SANCHEZ
MOTXILLA	COLL DE SITGES	ROSA FARRIOL
E	SANTUARI DEL VINYET	ANDREU USIETO, MARIA ARAGONES, JOSEP MARIA RASET, ANTONIA PAPIOL
F	L'ATLANTIDA	LLUIS DAVIU, XAVIER SALLERAS, HERIBERT SEGARRA, JESUS SANTACANA
PAS 3	DESPRES DE LA PUNTA DE LES COVES	SALVADOR MARTINEZ, JORDI MARTI
PAS 4	ABANS DELS COLLS	JORDI FORGAS, SONIA DALLA
G	MASIA DELS COLLS	MARINA MASSO, JOSEP ELIAS, ROSA IBERN, RAMON FORGAS
ARRIBADA	CASA DEL MAR	SALVADOR BUTI, NATI SALVADO,

EQUIP OBERTURA : BLANCA FORGAS, JOSEP BLANES, JOSEP CARBONELL, EVELIA CASADO, VICKI FLORENCIANO, LURDES CAMPINS

EQUIP INFORMATIC : RAMON CASAS

EQUIP ESCOMBRA : JANI FERRER, PILAR BERTRAN, JOAN MAÑE, RICARD SABATÈ

EQUIP MEGAFONIA : MANEL MASSANA

EQUIP PREMSA : FRANCESC CASAS, JORDI CASAS

A.E. TALAIA
XLVII Marxa Social d' Orientació i Regularitat pe Descripció
XXVII Marxa Intersocial 6 de Març de 2005

SITUACIÓ I COMPOSICIÓ DELS CONTROLS

CONTROL	SITUACIÓ	COMPONENTS
Sortida	Casa del Mar	Salvador Butí, Nati Salvadó, Joan Toledano, Antoni Castelló
Control A	Porta entrada Colls	Cristòfol Soler, Pilar Porras
Pas 1	Garrofer vora el mas d'en Pasqualí	Tina Moya
Control B	Mas d'en Pasqualí	Vicenç Carbonell, Rosa Raventós, Josep Torras, Paca Sánchez, Ernest Parera, Teresa Alba, Manel Montoliu, Paquita Albet, Pili Meléndez i Teresa Fusté
Control C	Ermita de Gràcia	Dolors Lacasa, Josep M. Also i Xavier Capdet
Neutralitzat	Castell de Miralpeix	
Pas 2	Abans de Can Girona	Antoni Ardovàs
Control D	Can Girona del Camí	Josep M. Sánchez, Petri Pérez, Salvador Pujadas
Neutralitzat	Carretera	Salvador Belchi, Josep M. Castillon, Jesús Sánchez
Control O	Coll de Sitges	Rosa Farriol
Control E	Santuari del Vinyet	Andreu Usieto, Maria Aragonès, Josep M. Raset, Antònia Paplòl
Control F	L'Atlàntida	Lluís Daviu, Xavier Salleras, Heribert Segarra, Jesús Santacana
Pas 3	Després de la Punta de les Coves	Salvador Martínez, Jordi Martí, Àngel Fernández
Pas 4	Abans dels Colls	Jordi Forgas, Sònia Dalià
Control G	Masia dels Colls	Josep Elías, Marina Massó, M. Rosa Ibern, Ramon Forgas
Arribada	Casa del Mar	Salvador Butí, Nati Salvadó, Joan Toledano

Equip encarregat d obrir marxa: Josep Blanes, Blanca Forgas, Josep Carbonell, Ev lia Casado, Viki Florenciano, Lurdes Campins

Equip escombra: Jani Ferrer, Pilar Bertran, Joan Ma , Ricard Sabat

Equip inform tic: Ramon Casas

Megafonia: M. Massana

Equip de Premsa: Francesc Casas i Jordi Casas

Cerca i preparaci d itinerari: Llu s Daviu, Heribert Segarra, Xavier Salleras

Descripci itinerari: Blanca Forgas

Relat complementari: Vicen Carbonell

Repartiment controls: Jani Ferrer

Horaris: Salvador But , Vicen Carbonell, Jani Ferrer

Trofeus: Llu s Daviu

Material divers: Pilar Bertran

Cartografia: Mapa topogr fic de Catalunya: 1:10.000. Full n m.: Sitges 448-1- 3 (141-47), 1999.

A.E. TALAIA
XLVII Marxa Social d' Orientació i Regularitat pe Descripció
XXVII Marxa Intersocial **6 de Març de 2005**

47a MARXA TALAIA 2005			CLASSIFICACIÓ DEFINITIVA		FEDERATS
ORDRE	DORSAL	NOM1	NOM2	ENTITAT	PUNTS
1	70	Monros Antoni	Gil Elisenda	C.M.Hospitalet	15
2	50	Planas Eva	Colomina Sergi	Talaia	16
3	21	Gimenez Marcos	Rosell Victor	Foment E.B.	17
4	72	Jane Octavi	Arbos Albert	Els Blaus	17
5	47	Coll Josep	Llobet Miquel	C.E.Avinyo	19
6	75	Sagarra Antoni	Oltra Eliseu	Talaia	20
7	25	Rubio Xavier	Mesa Claudia	Foment E.B.	21
8	49	Montfort Teresa	Gomez Anton	C.E.Molins de Rei	21
9	29	Marco Fermi	Lobo Ferran	Els Blaus	23
10	61	Toll Rosa	Fargas Jordi	C.E.Avinyo	23
11	68	Zudaire Jesus	Cotelo Teresa	C.E.Molins de Rei	24
12	15	Buti Elisenda	Robira Bernat	Talaia	24
13	14	Vives Joan M.	Rosas Marta	CEC	25
14	57	Viladrich Joan	Costa Josep M.	C.E.Avinyo	25
15	51	Gazquez Josep L	Balaguero Josep	C.E.Lleida	26
16	59	Ortega Aurea	Massana Xavier	Talaia	26
17	69	Codina Joan	Mesas Manuel	C.E.Avinyo	27
18	3	Argemi Imma	Gost Jordi	C.E.Avinyo	27
19	5	Fonts Manel	Corominas Pilar	C.E.Avinyo	27
20	62	Tejedor Gloria	Camacho Carla	CEC	28
21	2	Herms Joan	Pares M.Angels	C.E.Avinyo	28
22	27	Camacho Julian	Camacho Oriol	CEC	29
23	12	Garcia Ricard	Esmandia Ramon	Foment E.B.	29
24	1	Segues Venanci	Segues Guillem	CE Esparraguera	29
25	7	Costa Atila	Altarriba Jordi	C.E.Avinyo	29
26	13	Costa Camil	Galante Manel	C.E.Avinyo	30
27	23	Carull Jordi	Carull Daniel	UEC Sants	30
28	66	Mora Carles	Soler Josep	Foment E.B.	32
29	30	Vintro Francesc	Simo Agusti	C.E.Molins de Rei	33
30	31	Sole Josep	Peixo Josep M.	C.E.Molins de Rei	34
31	37	Riera Teresa	Vadim Joan	Els Blaus	35
32	33	Gonzalez Josep	Seguer Teresa	C.E.Molins de Rei	35
33	60	Gonzalez Teresa	Cinca Miquel	CEC	36
34	55	Montoliu Anna	Jane Arnau	Els Blaus	36
35	28	Riera Cristina	Miralles Ramon	Els Blaus	37
36	52	Huget Elena	Mayoral Lluís	Els Blaus	38
37	36	Gurri Dolors	Camprubi Adria	CEC	38
38	54	Muela Roser	Planas Josep	Talaia	41
39	41	Sole Agusti	Sole Albert	G.E.Serralada	41
40	34	Vallcorba Pere	Pecharoman Ramon	CEC	41
41	10	Dominguez Joan	Borras Pere	Foment E.B.	41
42	16	Aymami Gener	Tomas Elisa	UEC Sants	42
43	35	Moyes Carles	Ulloa Maria	C.E.Molins de Rei	43
44	58	Sola Lluís	Sanclemente Ester	Foment E.B.	47
45	8	Vall Avelina	Mill Jordi	C.E.Avinyo	49
46	43	Sala Alex	Gomez Mabel	Foment E.B.	49
47	38	Domingo Roger	Alcubierre David	Foment E.B.	54
48	53	Mata Jordi	Canton Pere	Foment E.B.	62
49	56	Domingo Lluís	Cerezo Julian	Foment E.B.	64
50	45	Vidal Manel	Simon Marcelina	Talaia	79

		CLASSIFICACIÓ DEFINITIVA		FEDERATS	
		MARXA TALAIA 2005			
ORDRE	DORSAL	NOM1	NOM2	ENTITAT	PUNTS
1	70	Monros Antoni	Gil Elisenda	C.M.Hospitalet	15
2	50	Planas Eva	Colomina Sergi	Talaia	16
3	21	Gimenez Marcos	Rosell Victor	Foment E.B.	17
4	72	Jane Octavi	Arbos Albert	Els Blaus	17
5	47	Coll Josep	Llobet Miquel	C.E.Avinyo	19
6	75	Sagarra Antoni	Oltra Eliseu	Talaia	20
7	25	Rubio Xavier	Mesa Claudia	Foment E.B.	21
8	49	Montfort Teresa	Gomez Anton	C.E.Molins de Rei	21
9	29	Marco Fermi	Lobo Ferran	Els Blaus	23
10	61	Toll Rosa	Fargas Jordi	C.E.Avinyo	23
11	68	Zudaire Jesus	Cotelo Teresa	C.E.Molins de Rei	24
12	15	Buti Elisenda	Robira Bernat	Talaia	24
13	14	Vives Joan M.	Rosas Marta	CEC	25
14	57	Viladrich Joan	Costa Josep M.	C.E.Avinyo	25
15	51	Gazquez Josep L	Balaguero Josep	C.E.Lleida	26
16	59	Ortega Aurea	Massana Xavier	Talaia	26
17	69	Codina Joan	Mesas Manuel	C.E.Avinyo	27
18	3	Argemi Imma	Gost Jordi	C.E.Avinyo	27
19	5	Fonts Manel	Corominas Pilar	C.E.Avinyo	27
20	62	Tejedor Gloria	Camacho Carla	CEC	28
21	2	Herms Joan	Pares M.Angels	C.E.Avinyo	28
22	27	Camacho Julian	Camacho Oriol	CEC	29
23	12	Garcia Ricard	Esmandia Ramon	Foment E.B.	29
24	1	Segues Venanci	Segues Guillem	CE Esparraguera	29
25	7	Costa Atila	Altarriba Jordi	C.E.Avinyo	29
26	13	Costa Camil	Galante Manel	C.E.Avinyo	30
27	23	Carull Jordi	Carull Daniel	UEC Sants	30
28	66	Mora Carles	Soler Josep	Foment E.B.	32
29	30	Vintro Francesc	Simo Agusti	C.E.Molind de Rei	33
30	31	Sole Josep	Peixo Josep M.	C.E.Molins de Rei	34
31	37	Riera Teresa	Vadim Joan	Els Blaus	35
32	33	Gonzalez Josep	Seguer Teresa	C.E.Molins de Rei	35
33	60	Gonzalez Teresa	Cinca Miquel	CEC	36
34	55	Montoliu Anna	Jane Arnau	Els Blaus	36
35	28	Riera Cristina	Miralles Ramon	Els Blaus	37
36	52	Huget Elena	Mayoral Lluís	Els Blaus	38
37	36	Gurri Dolors	Camprubi Adria	CEC	38
38	54	Muela Roser	Planas Josep	Talaia	41
39	41	Sole Agusti	Sole Albert	G.E.Serralada	41
40	34	Vallcorba Pere	Pecharoman Ramon	CEC	41
41	10	Dominguez Joan	Borras Pere	Foment E.B.	41
42	16	Aymami Gener	Tomas Elisa	UEC Sants	42
43	35	Moyes Carles	Ulloa Maria	C.E.Molins de Rei	43
44	58	Sola Lluís	Sanclemente Ester	Foment E.B.	47
45	8	Vall Avelina	Mill Jordi	C.E.Avinyo	49
46	43	Sala Alex	Gomez Mabel	Foment E.B.	49
47	38	Domingo Roger	Alcubierre David	Foment E.B.	54
48	53	Mata Jordi	Canton Pere	Foment E.B.	62
49	56	Domingo Lluís	Cerezo Julian	Foment E.B.	64
50	45	Vidal Manel	Simon Marcelina	Talaia	79

		CLASSIFICACIÓ PER CLUBS (3 millors equips)			
ORDRE		CLUB	PUNTS		
1		Talaia	60		
2		Foment E.B.	67		
3		C.E.Avinyó	67		
4		Els Blaus	75		
5		C.E.Molins de Rei	78		
6		CEC	82		

A.E. TALAIA
XLVII Marxa Social d' Orientació i Regularitat pe Descripció
XXVII Marxa Intersocial 6 de Març de 2005

47a MARXA TALAIA 2005			CLASSIFICACIÓ DEFINITIVA		NO FEDERATS
ORDRE	DORSAL	NOM1	NOM2	ENTITAT	PUNTS
1	113	Massana Casimir	Cuadras Neus	Talaia	15
2	119	Ferrer Marcelli	Paterna Marga.	Talaia	20
3	160	Reixach Concep.	Artigas Pere	Talaia	20
4	114	Burcet Marti	Burcet Arnau	Talaia	22
5	180	Martinez M.Angel	Martinez Sandra	Talaia	25
6	112	Bernat Isidre	Llao Ramon	Vilanova	26
7	158	Rigual Isidre	Coll Carles	Talaia	26
8	121	Sans Olga	Montoliu Manel	Talaia	26
9	151	Cortina Jordi	Lopez Paquito	Talaia	27
10	93	Curia Juli	Mitjans Ramon	Xuliús	27
11	197	Poch Isidre	Valls Pere	Talaia	27
12	166	Barragan Eduard	Diaz Maria	Vilanova	27
13	90	Jasanada Frances	Huguet Montse	Talaia	28
14	88	Planas Maria	Marti Ramon	Talaia	28
15	140	Fernandez Pere	Poch Agusti	Talaia	28
16	183	Pascual Frances	Mola M.Dolors	CE Sitges	28
17	155	Mongay Carles	Mas Bea	Vilanova	28
18	182	Ivern Pere	Fontanet Gertrudis	Vilanova	28
19	137	Valles Sergi	Massana Anna	Vilanova	29
20	82	Aisa Jaume	Minela Jordi	Vilanova	29
21	144	Noes Xavier	Cruells Xavier	Talaia	30
22	150	Borrell Joan	Arnal Xavier	Vilanova	31
23	172	Lozada F.Xavier	Lozada Oriol	Talaia	31
24	79	Ventosa Oriol	Masdeu Pilar	Talaia	32
25	135	Ordoñez Dolors	Llopis Isabel	Talaia	33
26	173	Gomez Ferran	Navas Sara	Vilanova	33
27	133	Sagarra Muntsa	Cabayol Alex	Vilanova	34
28	108	Busqués Dolors	Ballester Asummpta	Vilanova	35
29	96	Gonzalez Lluís	Duedra Marti	Vilanova	35
30	168	Burcet Rafel	Burcet Bernat	Vilanova	35
31	145	Perez Emili	Mestres Albert	Talaia	36
32	142	Vinyals Queti	Raventos Joan	Talaia	36
33	129	Gomez Carles	Penna Antoni	Talaia	37
34	94	Gonzalez Carles	Catala Judit	Talaia	37
35	194	Viñals Angels	Trullols Alfons	Vilanova	38
36	200	Núñez Angel	Carbonell Marga	Talaia	41
37	149	Caba Xavier	Fernandez Sole	Vilanova	41
38	104	Candela Sergi	Moreno Macedonio	Vilanova	42
39	98	Garciapons Alex	Cava Neus	Vilanova	42
40	110	Antunez Maria J	Matilla Alejand	Vilanova	42
41	85	Martos Dolors	Romeu Isabel	Talaia	43
42	169	Perez Damia	Perez Sergi	Talaia	44
43	154	Rosich Joan R	Freire Jaume	Talaia	44
44	89	Molas Alba	Kruger Marcel K	Vilanova	44
45	122	Olivella Josep	Olivella Aleix	Talaia	44
46	161	Montaner Frances	Ferret Montse	Talaia	44
47	191	Torne Llorenç	Torne Llorenç J	Vilanova	45
48	125	Comajuncosa Montse	Grau Pere	Els Blaus	45
49	132	Fontanet Salvado	Fontanet Teresa	Vilanova	45
50	102	Carbonell Albert	Sala Olga	Foment E.B.	45
51	80	Pares Angels	Contreras Alfred	Talaia	45
52	162	Gomez Josep	Sastre Sonia	Vilanova	45
53	87	Poch Blai	Poch Albert	Talaia	46
54	138	Moya Francesc	Coloma M.Lluisa	Talaia	47

A.E. TALAIA
XLVII Marxa Social d' Orientació i Regularitat pe Descripció
XXVII Marxa Intersocial 6 de Març de 2005

55	101	Senso Antoni	Martorell Xavier	Vilanova	47
56	124	Prat Noemi	Cortada Maria	Vilanova	47
57	153	Socias Conxita	Pujol Lluís	Vilanova	48
58	185	Melenchon Yolanda	Rosell Xavier	Talaia	48
59	100	Noes Magdalena	Barcelo M.Carme	Talaia	48
60	128	Garcia Pedro	Fernandez Mari	UEC Gracia	49
61	167	Martinez Lurdes	Escuer M.Carmen	Vilanova	49
62	126	Sans Francisco	Sans Daniel	Vilanova	51
63	187	Pascual Lurdes	Montane Eduard	Talaia	52
64	81	Burcet Jordi	Rodriguez Maria	Talaia	53
65	109	Siches Mariona	Fasius Miquel	Talaia	53
66	192	Alonso Eva	Vinyals Llibert	Talaia	56
67	179	Casas Josep M.	Ruiz Jesus	Talaia	56
68	117	Poch Eulalia	Salvador Bernat	Vilanova	56
69	103	Also Ramon	Castellvi Cisco	Talaia	57
70	196	Moya Nuria	Cusco Albert	Talaia	57
71	92	Huguet Ramon	Recasens Pruvi	Talaia	58
72	95	Jorba Concepcio	Font Marc	Vilanova	58
73	107	Pascual Manuel	Bastons Miquel	Talaia	58
74	171	Alba Maiol	Huguet Montse	Vilanova	60
75	111	Manyer Anton	Borrell Carles	Vilanova	60
76	118	Moya Marta	Lopez Carmen	Vilanova	61
77	193	Gil Lucio	Gil Mario	Talaia	62
78	164	Casals Montse	Cabestany Albert	C.E.Molins de Rei	62
79	106	Duran Mercé	Garriga Lluisa	Vilanova	63
80	76	Torices Marc	Rios Roger	Vilanova	63
81	86	Villa Manuel	Sanahuja Nuria	C.E.Sitges	68
82	91	Marrugat Antoni	Duesaigues Genoveva	Talaia	69
83	83	Gutierrez Maria	Carbonell Meritxell	Foment	71
84	77	Feixes Jordi	Canals Montse	Vilanova	74
85	26	Mateu Gloria	Alonso Gemma	CEC	76
86	105	Sitjes Magali	Galvez Montse	Talaia	78
87	189	Munts Carles	Sanchez Antonio	Talaia	82
88	99	Escobar Jose L.	Fernandez Juan	Vilanova	84
89	97	Mestres Carme	Jorquera Eva	Talaia	87
90	84	Eroles Lurdes	Borras Jaume	Vilanova	100
91	78	Bastons Nuria	Fabrer Antoni	Vilanova	101
92	134	Munts Elisenda	Ortiz Helena	Talaia	108
93	186	Benavent Neus	Mariscal David	Vilanova	Desq.

CLASSIFICACIÓ PER CLUBS
(3 millors equips)

ORDRE	CLUB	PUNTS
1	Talaia	60
2	Foment E.B.	67
3	C.E.Avinyó	67
4	Els Blaus	75
5	C.E.Molins de Rei	78
6	CEC	82

		CLASSIFICACIÓ DEFINITIVA		NO FEDERATS	
		MARXA TALAIA 2005			
ORDRE	DORSAL	NOM1	NOM2	ENTITAT	PUNTS
1	113	Massana Casimir	Cuadras Neus	Talaia	15
2	119	Ferrer Marcelli	Paterna Marga.	Talaia	20
3	160	Reixach Concep.	Artigas Pere	Talaia	20
4	114	Burcet Marti	Burcet Arnau	Talaia	22
5	180	Martinez M.Angel	Martinez Sandra	Talaia	25
6	112	Bernat Isidre	Llao Ramon	Vilanova	26
7	158	Rigual Isidre	Coll Carles	Talaia	26
8	121	Sans Olga	Montoliu Manel	Talaia	26
9	151	Cortina Jordi	Lopez Paquito	Talaia	27
10	93	Curia Juli	Mitjans Ramon	Xulius	27
11	197	Poch Isidre	Valls Pere	Talaia	27
12	166	Barragan Eduard	Diaz Maria	Vilanova	27
13	90	Jasanada Frances	Huguet Montse	Talaia	28
14	88	Planas Maria	Marti Ramon	Talaia	28
15	140	Fernandez Pere	Poch Agusti	Talaia	28
16	183	Pascual Frances	Mola M.Dolors	CE Sitges	28
17	155	Mongay Carles	Mas Bea	Vilanova	28
18	182	Ivern Pere	Fontanet Gertrudis	Vilanova	28
19	137	Valles Sergi	Massana Anna	Vilanova	29
20	82	Aisa Jaume	Minela Jordi	Vilanova	29
21	144	Noes Xavier	Cruells Xavier	Talaia	30
22	150	Borrell Joan	Arnal Xavier	Vilanova	31
23	172	Lozada F.Xavier	Lozada Oriol	Talaia	31
24	79	Ventosa Oriol	Masdeu Pilar	Talaia	32
25	135	Ordoñez Dolors	Llopis Isabel	Talaia	33
26	173	Gomez Ferran	Navas Sara	Vilanova	33
27	133	Sagarra Muntsa	Cabayol Alex	Vilanova	34
28	108	Busqués Dolors	Ballester Asummpta	Vilanova	35
29	96	Gonzalez Lluís	Duedra Marti	Vilanova	35
30	168	Burcet Rafel	Burcet Bernat	Vilanova	35
31	145	Perez Emili	Mestres Albert	Talaia	36
32	142	Vinyals Queti	Raventos Joan	Talaia	36
33	129	Gomez Carles	Penna Antoni	Talaia	37
34	94	Gonzalez Carles	Catala Judit	Talaia	37
35	194	Viñals Angels	Trullols Alfons	Vilanova	38
36	200	Núñez Angel	Carbonell Marga	Talaia	41
37	149	Caba Xavier	Fernandez Sole	Vilanova	41
38	104	Candela Sergi	Moreno Macedonio	Vilanova	42
39	98	Garciapons Alex	Cava Neus	Vilanova	42
40	110	Antunez Maria J	Matilla Alejand	Vilanova	42
41	85	Martos Dolors	Romeu Isabel	Talaia	43
42	169	Perez Damia	Perez Sergi	Talaia	44
43	154	Rosich Joan R	Freire Jaume	Talaia	44
44	89	Molas Alba	Kruger Marcel K	Vilanova	44
45	122	Olivella Josep	Olivella Aleix	Talaia	44
46	161	Montaner Frances	Ferret Montse	Talaia	44
47	191	Torne Llorenç	Torne Llorenç J	Vilanova	45
48	125	Comajuncosa Montse	Grau Pere	Els Blaus	45
49	132	Fontanet Salvado	Fontanet Teresa	Vilanova	45
50	102	Carbonell Albert	Sala Olga	Foment E.B.	45
51	80	Pares Angels	Contreras Alfred	Talaia	45
52	162	Gomez Josep	Sastre Sonia	Vilanova	45
53	87	Poch Blai	Poch Albert	Talaia	46

54	138	Moya Francesc	Coloma M.Lluisa	Talaia	47
55	101	Senso Antoni	Martorell Xavier	Vilanova	47
56	124	Prat Noemi	Cortada Maria	Vilanova	47
57	153	Socias Conxita	Pujol Lluís	Vilanova	48
58	185	Melenchon Yolanda	Rosell Xavier	Talaia	48
59	100	Noes Magdalena	Barcelo M.Carme	Talaia	48
60	128	Garcia Pedro	Fernandez Mari	UEC Gracia	49
61	167	Martinez Lurdes	Escuer M.Carmen	Vilanova	49
62	126	Sans Francisco	Sans Daniel	Vilanova	51
63	187	Pascual Lurdes	Montane Eduard	Talaia	52
64	81	Burcet Jordi	Rodriguez Maria	Talaia	53
65	109	Siches Mariona	Fasius Miquel	Talaia	53
66	192	Alonso Eva	Vinyals Llibert	Talaia	56
67	179	Casas Josep M.	Ruiz Jesus	Talaia	56
68	117	Poch Eulalia	Salvador Bernat	Vilanova	56
69	103	Also Ramon	Castellvi Cisco	Talaia	57
70	196	Moya Nuria	Cusco Albert	Talaia	57
71	92	Huguet Ramon	Recasens Pruvi	Talaia	58
72	95	Jorba Concepcio	Font Marc	Vilanova	58
73	107	Pascual Manuel	Bastons Miquel	Talaia	58
74	171	Alba Maiol	Huguet Montse	Vilanova	60
75	111	Manyer Anton	Borrell Carles	Vilanova	60
76	118	Moya Marta	Lopez Carmen	Vilanova	61
77	193	Gil Lucio	Gil Mario	Talaia	62
78	164	Casals Montse	Cabestany Albert	C.E.Molins de Rei	62
79	106	Duran Mercé	Garriga Lluisa	Vilanova	63
80	76	Torices Marc	Rios Roger	Vilanova	63
81	86	Villa Manuel	Sanahuja Nuria	C.E.Sitges	68
82	91	Marrugat Antoni	Duesaigues Genoveva	Talaia	69
83	83	Gutierrez Maria	Carbonell Meritxell	Foment	71
84	77	Feixes Jordi	Canals Montse	Vilanova	74
85	26	Mateu Gloria	Alonso Gemma	CEC	76
86	105	Sitjes Magali	Galvez Montse	Talaia	78
87	189	Munts Carles	Sanchez Antonio	Talaia	82
88	99	Escobar Jose L.	Fernandez Juan	Vilanova	84
89	97	Mestres Carme	Jorquera Eva	Talaia	87
90	84	Eroles Lurdes	Borras Jaume	Vilanova	100
91	78	Bastons Nuria	Fabrer Antoni	Vilanova	101
92	134	Munts Elisenda	Ortiz Helena	Talaia	108
93	186	Benavent Neus	Mariscal David	Vilanova	Desq.

**Grup
de
Marxes**

47ª MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

**Vilanova i la Geltrú - Ribes - Sitges
7ª Copa Catalana de Marxes Tècniques Regulades
6 de març del 2005**

Passeig Marítim-Sant Cristòfol-la Muntanyeta-Paranys de les Mesquites-Mas Pasqualí-Miralpeix-Can Girona-L'Autòdrom-El Vinyet-L'Atlàntida-Les Coves de Sitges-Els Colls-Xalet de la Sal-La Farola-Pòsit de Pescadors (Casa del Mar).

La nostra Marxa Social aquest any ha estat més matinerà que mai. Les festivitats de Rams i Pasqua s'esqueien molt aviat dintre el mes de març, així que vàrem decidir celebrar-la el primer diumenge dia 6. Aquella setmana, precedida d'un temps meteorològic de fred polar i nevades fins i tot a casa nostra, ran de mar, val a dir que no les teníem totes, però el calendari de marxes és el calendari, i s'ha de complir. I vàrem estar de sort perquè el temps ens va acompanyar. Ja el dia abans, dissabte, en què es va fer el sorteig dels equips inscrits, s'entrellucava un temps assolellat i ventilat, i així va ser, el diumenge 6 ens llevàvem amb un cel nítid d'allò més, d'aquells que no acostumem a veure.

Amb motiu de la celebració del 50è Aniversari de la nostra entitat, aquest any el grup de marxes havia decidit fer-la sortir de Vilanova mateix i amb un recorregut no massa usual, ran de costa, sense deixar de trepitjar, però, bons trams de boscos i baixa muntanya. Un recorregut que fins i tot per a molts equips vilanovins, que coneixen bé aquests topants,

va ser una agradable sorpresa, i és que sempre hi ha algun raconet per descobrir.

La Marxa, doncs, s'iniciava a les 8 del matí donant sortida en primer lloc als equips que puntuaven per a la VII Copa Catalana de Marxes Tècniques Regulades. S'havien inscrit un total de 143 equips, 50 dels quals eren federats que competien per la Copa Catalana. Tot un èxit de participació, no cal dir-ho. El recorregut començava en el Passeig Marítim, davant l'antiga Confraria de Pescadors, avui dia Casa del Mar, i els equips, després de deixar el final de la Rambla i acomiadar-se del monument dedicat a Francesc Macià, enfilaven de dret cap a llevant sempre amb la visió del mar serè i tranquil en aquelles hores. La Farola, el passeig i l'ermita de Sant Cristòfol, el camí dels Colls, la Muntanyeta, paratges tan entranyables per a molts de nosaltres i malauradament tan degradats en alguns trams... Al costat d'uns tercers pilars d'entrada a la masia dels Colls es trobava el control A, i passat aquest s'entrava en terme del municipi veí de Sant Pere de Ribes. El recorregut continuava direcció Sitges per entremig d'urbanitzacions i pel camí carener de la serra dels Paranys; després es deixava la carena i un corriol boscós i de davallada portava al primer control de pas, al costat d'una figuera, control que va fer anar de corcoll més d'un equip...! Se seguia, ara ascendint, pel fondo d'en Mil-

homes i es feia cap aviat al mas d'en Pasqualí, aquest ja en terme municipal de Sitges i on els marxadors trobaven el Control B i un bon entrepà i begudes per esmorzar.

Del mas d'en Pasqualí, i seguint un bon tram de frondós i bonic paratge boscós, s'anava ascendint sense esforç fins arribar al costat d'una torre de senyalització aèria, avui dia en ruïnes, amb molt bona visió sobre l'entorn del Garraf, i d'aquí es feia cap, uns pocs metres més avall, a la propera ermita de la Mare de Déu de Gràcia, també en molt mal estat, on hi havia situat el Control C i d'on es podia contemplar una bonica panoràmica marítima.

Superat el tram més elevat del recorregut després de tornar al costat del far d'aviació, es continuava pel tradicional camí del castell de Miralpeix, ruïnes que els marxadors van tenir ocasió i temps d'observar, i d'aquí es baixava fortament entre camí boscà fins a un altre gran caseriu, can Girona del Camí, on hi havia el control D. Abans, però, els marxadors havien de localitzar el Pas 2, i a alguns equips, embalsats amb la forta baixada, se'ls va fer fonedís...

De can Girona del Camí es marxava, entre xiprers, pel camí de Sitges, es travessava la carretera C-31 i més endavant es creuava a gual la riera de Begues (també dita de Ribes). Pel

A.E. TALAIA

XLVII Marxa Social d' Orientació i Regularitat pe Descripció XXVII Marxa Intersocial 6 de Març de 2005

Control de Sortida. Foto: Francesc Casas

Control al Mas Pasqualí. Foto: Francesc Casas

Esmorzar al Mas Pasqualí. Foto: Josep Blanes

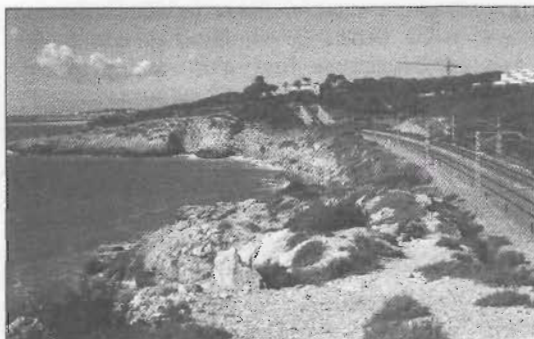
Des de la capella de la M. de Déu de Gràcia. Foto: J. Blanes

Arribant a l'Autòdrom. Foto: Francesc Casas

Control a l'ermita del Vinyet. Foto: Francesc Casas

Panoràmica dels Colls. Foto: Josep Blanes

Control de la Casa del Mar. Foto: Josep Blanes

A.E. TALAIA

XLVII Marxa Social d'Orientació i Regularitat pe Descripció

XXVII Marxa Intersocial 6 de Març de 2005

costat de les velles tribunes de l'Autòdrom de Terramar s'arribava poc després a l'indret del Coll de Sitges, lloc on hi havia el control 0 que penalitzava aquells marxadors que no portaven la motxilla de reglament, i d'aquí, travessant noves urbanitzacions sitgetanes i després de passar per sota la via del ferrocarril i la carretera C31, s'assolia el Parc i Santuari de la Mare de Déu del Vinyet, lloc on es trobava el control E.

A partir del Vinyet l'itinerari anava ja de cara al retorn a Vilanova. Retornant l'edifici del santuari i mantenint la carretera a la dreta i paral·lels a la via del tren, es recorria el sector urbanitzat de Terramar. Un lapsus en la descripció (es parlava d'un pas sobre la via) va ser sortosament corregit a temps verbalment pels components del Control situat al Santuari del Vinyet, advertits per l'equip que obria marxa en adonar-se de l'error. Es continuava una bona estona pel costat dels camps de golf i s'anava a sortir a ran de mar per continuar, seguint el GR-92, fins a l'Atlàntida, on hi havia el control F.

Reillote de sol de Can Girona. Foto: J. Blanes

De l'Atlàntida s'encetava la ruta de les cales del Garraf GR-92 per la punta de les Coves, amb magnífiques panoràmiques de l'escarpada costa i el mar; i a estones desviant-se cap al vessant de muntanya entre un túnel i un altre, i altres per corriol costerut i rocós a ran de mar, es passava pels controls 3 i 4, el primer un cop passada la Punta de les Coves i el segon en una exuberant pineda, abans dels Colls, fins arribar a la Masia dels Colls, lloc del control G.

A partir de la masia del Colls es tornava a entrar al municipi de Vilanova. Es baixava suauement cap al Xalet de la Sal, i sempre a ran de via i per tram rocós s'arribava pel camí de ronda a la platgeta dels Frares, es passava pel costat del Molí de Mar i la Farola i creuant novament el pont sobre el torrent de la Piera se seguia el Passeig Marítim fins arribar al Control d'Arribada, al mateix lloc on s'havia iniciat la Marxa.

I a partir d'aquest moment, com sempre: control de fulls de ruta, horaris, signatures, lliurament del Relat complementari i propagandes, comprovació dels primers resultats, comentaris... El temps s'havia mantingut bo però als darrers moments s'ennuvolà de mala manera i van caure algunes gotes que van fastiguejar una mica els darrers equips. Pel que fa al recorregut pensem que va agradar a tothom, si més no això és el que ens va semblar pels comentaris que ens van arribar i per l'ambient distès i jovial que es respirava en acabar la cursa. Molts equips de fora van descobrir uns paratges de baixa muntanya i costa que no s'esperaven.

El recorregut total era de 15,290 km, en un temps oficial de 3h 29'30" que sumat

al temps neutralitzat donava un total de 4h 22'30", amb unes mitjanes horàries que anaven de la més lenta a 3,67 km/h a la de 5,36 km/h la més ràpida, coincidint naturalment amb els trams de més desnivell o més planers. Hi van participar, com dèiem al principi, 143 equips representant 14 entitats diferents, 13 foranes i la pròpia de la Talaia; 50 dels equips optaven per la Copa Catalana. Pel que hem deduït dels resultats globals, la majoria de punts eren per córrer més del compte, segons el temps calculat per l'organització, i pel que fa als Controls de Pas, 17 equips van penalitzar al n. 1; 12 al n. 2; 11 al n. 3, i 9 equips al n. 4. També al control de la motxilla 4 equips van ser penalitzats per no complir amb el reglament.

I com sempre, no voldríem acabar aquesta crònica sense donar les gràcies a tots aquells que hi han col·laborat d'una manera o altra. Als amos i masovers de les masies per la seva acollida, a les empreses Ako, Vielco, RSM Assegurances, Copisteria Falcó, Intersport Olària, Ajuntaments de Sitges i de Vilanova i la Geltrú i "la Caixa", pel seu suport econòmic i trofeus, i a la Casa del Mar, que ens varen cedir part del local per a les tasques informàtiques i acollida per a l'establiment dels controls de sortida i arribada. També, no cal dir-ho, agraïment per a tota la colla de l'organització, per la seva tasca entusiasta i desinteressada, any rere any, i sobretot, sobretot, gràcies una vegada més a tots els equips participants, la presència tan nombrosa i sana competitivitat dels quals ens esperona i anima per començar a pensar i treballar ja per organitzar la propera.

Felicitacions a les entitats i equips guanyadors i, a reveure l'any vinent. Us esperem!

Blanca Forgas
Grup de Marxes